

ΤΑΝ

ΤΕΥΧΟΣ 13

Ο ΥΠΕΡΚΟΒΗΤΗΣ

ΟΥΡΜΠΑ:
Η ΚΟΙΛΑΔΑ
ΤΟΥ ΤΡΟΜΟΥ

1. ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΕΡΓΟ
ΑΡΧΙΣΕ. ΠΕΛΟΡΙΑ ΘΕΡ-
ΜΟΚΗΤΙΑ ΠΟΥ ΕΧΤΙΣΑΝ
ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΗΝ ΤΕ-
ΛΕΥΤΑΙΑ ΛΕΞΗ ΤΗΣ ΤΕΧ-
ΝΙΚΗΣ ΟΙ ΓΗΙΝΟΙ
ΣΤΟ ΝΟΑ ΓΕΜΙΖΑΝ ΜΕ
ΤΑ ΠΙΟ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΑ
ΠΡΟΪΟΝΤΑ. ΚΑΙΤΑ
ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΑΥΤΑ ΜΕ
ΤΗ ΒΟΗΘΕΙΑ ΤΩΝ ΙΣ-
ΧΥΡΩΝ ΤΕΧΝΗΤΩΝ
ΗΛΙΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝΑΝ
ΓΡΗΓΟΡΑ.

Ο ΣΤΡΟΓΓ ΚΑΙ ΟΙ ΟΙΟΙ, ΟΙ
ΑΠΟΙΚΟΙ ΗΞΑΝ ΕΥ-
ΧΑΡΙΣΤΗΜΕΝΟΙ ΑΠ' ΤΟ
ΕΡΓΟ ΤΟΥΣ. Η ΔΟΥΛΕΙΑ
ΗΤΑΝ ΠΟΛΛΗ ΚΑΙ Η
ΚΟΥΡΑΣΙΑ ΜΕΓΑΛΗ.
ΜΑ ΟΙΟΙ ΗΞΕΡΑΝ ΠΩΣ
ΜΕ ΤΗΝ ΚΟΥΡΑΣΗ
ΜΟΝΟ ΘΑ ΜΠΟΡΟΥ-
ΣΑΝ ΣΤΟ ΤΕΛΟΣ ΝΑ
ΕΞΕΣΦΑΛΙΣΟΥΝ ΤΗΝ
ΠΑΡΑΜΟΝΗ ΤΟΥΣ
ΣΤΟ ΝΟΑ.

3. ΚΑΙ ΟΙ ΜΕΡΕΣ ΠΕΡ-
ΝΟΥΣΑΝ. ΟΙΟΙ ΚΟΝ-
ΤΕΥΑΝ ΝΑ ΞΕΧΑΣΟΥΝ
ΕΝΤΕΛΟΣ ΤΑ ΕΠΕΙΣΟ-
ΔΙΑ ΠΟΥ ΕΙΧΑΝ ΓΙΝΕΙ
ΑΝΑΜΕΣΑ ΤΟΥΣ... Ο
ΣΤΡΟΓΓ ΜΕ ΤΗ ΓΥΝΑΙ-
ΚΑ ΤΟΥ ΤΗΝ ΤΙΛΑ, Ε-
ΒΓΑΙΝΕ ΑΠ' ΤΟΝ ΚΑ-
ΤΑΥΛΙΣΜΟ ΤΟΥ ΟΤΑΝ
ΕΝΑΣ ΑΠ' ΤΟΥΣ ΑΕΙΡ-
ΜΑΤΙΚΟΥΣ ΤΟΥ ΤΟΝ
ΦΩΝΑΣΕ:

—ΣΤΡΟΓΓ, ΘΑΡΘΗΣ ΝΑ
ΔΗΣ ΠΟΣΟ ΜΕΓΑΛΟ-
ΣΑΝ ΤΑ ΦΡΟΥΤΑ ΜΑΣ.

ΟΥΡΜΠΑ:

Ἡ Κοιλιάδα τοῦ Τρόμου

Η άτυχία κυνηγάει τοὺς ἀστροναῦτες τῆς Γῆς καὶ τοὺς ἀναγκάζει νά μπλεχτοῦν σὲ τρομερὲς περιπέτειες, μέσα στὴν κολασμένη κοιλιάδα ΟΥΡΜΠΑ, ὅπου ὁ θάνατος παρμονεύει σὲ χίλιες μεριές καὶ μὲ χίλιες μορφές...

ΔΙΚΑΙΗ ΤΙΜΩΡΙΑ

ΤΟ ΤΕΡΑΤΩΔΕΣ γεροντάκι πού κυβερνᾷ τὴν ἐφιαλτικὴ πολιτεία τῶν Τιτάνων, κάθεται μπροστά-στά πολὺπλοκα μηχανή-

ματα πού χειριζόταν καὶ τὴν πρώτη φορά πού οἱ τρεῖς γῆ-νοι — ὁ Τζόε ἢ Ντάινα καὶ ἡ Ρένα — εἶχαν μεταφερθεῖ ἀιχμαλώτοι ἐδῶ μέσα (*). Τὰ κολασμένα του ὄντα, οἱ Τιτάνες, πού τὸ ἴδιο αὐτὸ τέρας τὰ ἔχει κατασκευάσει, κούβα-λοῦν ἀιχμαλώτους αὐτὴ τὴ φο-ρά τὸ ὑπερκόσμιο ἀγόρι τὸν Τάν, τὴν ἀτρόμητη Ἑλληνο-πούλα τὴ Ρένα καὶ τὸν τρε-λο - ἀραπάκο τὸν Τζίπου.

Ἡ φρικιαστικὴ ἀρχὴ τῶν

*) Βλέπε προηγούμενο τεῦχος τοῦ «ΤΑΝ».

Τιτάνων φαίνεται πολύ θυμωμένος. Τὰ στρογγυλά και βαθουλωμένα μέσα στο κρανίο μάτια του στριφογυρίζουν μια νιασμένα στα τρία πρόσωπα των αίχμαλτών του.

—Είσαστε ήλιθιοι, μουγκρίζει, πού νομίσατε πως μπορείτε να ξεφύγετε και να πάτε κόντρα στη θέλησή μου! Και ακόμα πιο ήλιθιοι που δεν μπορείτε να καταλάβετε τι τιμή σας κάνω να έλω να ζωντανέψω με το αίμα σας τον Πρώτο Τιτάνα μου!

Για μια στιγμή σωμαίνει. Είναι ολοφάνερο ότι βάζει με γάλη δύναμη για να συγκρατήσει την όργη του και ακόμα πως φλέγεται από μια τρομερή περιέργεια. Τα χέρια του σαλεύουν πάνω στις χιλιάδες των κουμπιών και των διακοπών που υπάρχουν μπροστά του, στο πελώριο σύστημα των μηχανημάτων που χειρίζεται άκατάπαυστα.

Τα μάτια του Τάν, του άγοριού με τις θαυμαστές ικανότητες και τις εκπληκτικές γνώσεις, κυττούν τάχα αδιάφορα όλα εκείνα τα πολύπλοκα μηχανήματα. Ίδεν χάνει ούτε μια από τις κινήσεις του τέρατος. Φαίνεται πως δεν καταλαβαίνει τι μπορούν να σημαίνουν όλα εκείνα τα κουμπιά και οι διακόπτες που υπάρχουν μπροστά στον γέρο ή ποιός να είναι ο προορισμός και η λειτουργία του καθενός τους. Και όμως... Τήν ώρα που το κατα-

χθόνιο πλάσμα χειρίζεται τους διακόπτες του και τα διάφορα κουμπιά, ο Τάν παρατηρεί άμέσως τις αντιδράσεις που παρουσιάζουν οι τρομαχτικοί Τιτάνες που τους κρατούν στα χέρια τους όπως οι νταντάδες κρατούν τα μωρά. Έτσι αντιλαμβάνεται πως ός είναι ο διακόπτης που βάζει σε κίνηση τα πόδια των τεράτων και ποιός είναι εκείνος που κινά τα χέρια τους. Αντιλαμβάνεται ποιό κουμπι ρυθμίζει τη διεύθυνση που θέλει να ακολουθήσουν τα πλάσματά του. Ποιό τα άκινητεί και τα αναγκάζει να σταθούν μπροστά του σαν στρατιώτες, σε στάσι προσοχής.

Ο έφιαλτικός γέρος συνεχίζει να μιλά:

—Ναι! Μ' έσας θά ζωντανέψω το άκατανίκητο Όν που θά κυβερνήση τον Κένεμπ! Το αίμα σας θά τρέξη μέσα στις συνθετικές φλέβες του, γιατί είναι αίμα έξευγενισμένο και περιήφανο! Μά τότε δεν θά μορηήτε πιζ να μη με ύπακούτε! Ο έγκεφαλός σας θά λειτουργή με τον τρόπο που θά το ύπιθάλλω έγώ. Κι' όταν οι γνώσεις του Πρώτου Τιτάνος θά ναι εκείνες που χρειάζονται για να μορέση να κυβερνήση τον Κένεμπ, τότε μόνο θά χάρισω σ' αυτόν την Πρωτοβουλία! Αυτό μπορεί να είναι καταστρεπτικό για μένα! Μπορεί ο Τιτάνας μου να με σκοτώση άμέσως μόλις μάθη να σκέπτεται! Και βέβαια θά το κάνει γιατί ή

πρώτη σκέψις ενός τέτοιου τέλειου "Οντος θάνατι να μην υπάρχει δεύτερο πλάσμα σ' ολόκληρον τον πλανήτη που να μπορεί να επιβάλλη τη θέλησί του... 'Η καρδιά του Τιτάνου μου δεν θάχη θέσι για συναισθήματα. Δεν θα μπορέη να καταλάβη πως χρωστάει ευγνωμοσύνη σ'έμένα που του χάρισσα τη Ζωή και τη Δύναμι! Θάνατι καρδιά μηχανική! Κρυσταλλική για να μη λυώνη και να μη φθίρεται ποτέ, στον αιώνα τον άπαντα!

'Ο γέρος μιλάει συνεπαρμένος για τὸ κολασμένο ἔργο του. Τὰ δάχτυλά του ἀναθεύονται πάνω στα διάφορα καντράν που υπάρχουν μπροστά του και δεν σταματούν να ἀνεβοκατεβάζουν διακόπτες και να στριφογυρίζουν κουμπιά που ρυθμίζουν τις κινήσεις τῶν Τιτάνων του.

Του Τάν τὰ μάτια χωρίς να τὸ δείχνουν καθόλου, παρακολουθοῦν ἀγρυπνα ὅλες του τις κινήσεις. Τὸ δαιμόνιο μυαλὸ του ὑπερκόσμιου ἀγοριοῦ δευλεύει με ἀγωνιώδη ἔνταση. 'Η Ρένα δεν αἰσθάνεται κανέναν φόβο και δεν νοιώθει τὴν ἀνάγκη να κἀνη καμμιά σκέψη. Καταλαβαίνει πως τώρα που ὁ Τάν εἶναι μαζί της θὰ πῆ αὐτὸς τί πρέπει να γίνῃ και πως θὰ ἀντιμετωπίσουν τὴ φρίκη που τοὺς ἀπειλεῖ.

'Ο Τζίππου δεν καταλαβαίνει «γρῦ» ἀπ' ὅσα ἀκούει. Κυττάζει γύρω του, δεν βλέπει πουθενὰ τίποτε που να τρώ-

γεται και μελαγχολεῖ, οὔτε ἡ ἐλαχιστότερη μυρωδιά φητοῦ δεν ἔρχεται στα ὑπερευαίσθητα ρουθούνια του. Αὐτὸ τὸν κἀνη να λαχταράη να φτάσῃ ἡ ὥρα που θὰ τοὺς στείλουν στο κελλὶ που εἶναι κι' ὁ Τζόδε κι' ἡ Ντάινα και ὅπου πιστεύει να ὑπάρχη κάτι ἀκόμα στον δίσκο που τοὺς ἔχει πάει τὸ τέρας.

—Σὲ δυὸ τὸ πολὺ μέρες οἱ τελευταῖες ἐλλείψεις τοῦ Πρώτου Τιτάνου θὰ ἔχουν συμπληρωθῆ! συνεχίζει ὁ ἐφιαλτικός γέρος τὴ φλυαρία του. Αὐτὸ θὰ εἶναι ἡ ἀρχὴ τοῦ τέλους τοῦ Λάου! Θὰ τὸν συντρίψω! Θὰ τὸν συντρίψω ἔστω και πεθαμένος ἀπὸ τὸν Ἔδιο τὸν Τιτάνου μου!

Τὰ μάτια του λάμπουν ἀγρια με μιὰ φοβερὴ λάμψη τρέλλας. Τελικὰ καρφώνονται πάνω στο πρόσωπο τῆς μικρῆς Ἑλληνοπούλας που τὸν κυττάζει ἀφοθα στα μάτια.

—'Εσύ, τερατάκι! μουγκρίζει με μανία. 'Εσύ θὰ μοῦ ἐξηγήσης τώρα δά, πως τὰ κατάφερες και βρέθηκες ἔξω ἀπὸ τὴν πόλι μου; Εἶχες ἀπομείνει κλεισμένη μέσα στο κελλὶ που σὲ εἶχαν ρίξει οἱ Τιτάνες μου. Πῶς ἔγινε και βρέθηκες ἔξω ἀπ' αὐτό; Καμμιά δεύτερη εἴσοδος δεν ὑπάρχει ἐκεῖ μέσα ὅστε ἡ μοναδική του βρέθηκε παραθιασμένη.

—Οἱ «σπουδαῖοι» Τιτάνες σου, τοῦ ἀποκρίνεται κοροϊδευτικά ἡ ἀτρόμητη Ἑλληνο

πούλα, θάπρεπε νάχουν μάτια στη πλάτη τους αν ήθελες νά βλέπουν όλα όσα γίνονται γύρω τους! Είναι πολύ άτελη όντα έτσι όπως τάχεις φιάξει! Μόλις μου γύρισε τη ράχη για νά βγῆ έξω από τό κελλι βγήκαί έξω μαζί του!

‘Ο σατανικός γέρος κούνησε τό κεφάλι του άμφίβολα.

—Κι’ όμως! μουρμουρίζει από μέσα από τά δόντια του. ‘Εχω τήν έντόπωσι πώς θυμάμαι ότι σάς είδα και τους τρεις κλειδωμένους στο κελλι, μέσα από τά μάτια του Τιτάνα μου... Δεν μπορεί όμως νά συμβαίνει διαφορετικά, παρά μόνο με τόν τρόπο που μου λές... ‘Εννοια σας και από δω κι’ εμπρός, θά έχω τά μάτια μου τέσσερα και δεν θά μπορέση κανείς νά μου ξαναπαίξει ένα τέτοιο παιχνίδι. Σε δυό μέρες θά έχουν τελειώσει όλα! ‘Ο Πρώτος Τιτάνας μου θάναί έτοιμος!

Πάυει άπότομα νά μιλάη σαν νά έχη κρίνει μόνος του ότι περισσότερο λόγια θά ήταν άφασλώς περιττά. Τά δάχτυλά του άναδεύονται πάνω στα άμέτρητα κουμπιά και είναι τόσο κοκκαλιάρικα που νά άπορρη πώς δεν κάνουν κοκκαλένιους ήχους καθώς άκουμπούν στους διακόπτες.

‘Ο Τάν δεν αφήνει από τά υπερφυσικά μάτια του τήν παραμικρή του κίνηση και δεν παύει μέχρι τήν τελευταία στιγμή νά συνδυάζη τά διάφορα κουμπιά και διακόπτες που χειρίζεται, με τίς αντί-

στοιχες κινήσεις που κάνουν οι Τιτάνες που τους κρατούν στα χέρια τους.

Τά πέλωρια τέρατα τους βγάζουν από τό δωμάτιο με τίς άπειρες άντανάκλάσεις που δεν ξέρεις που άρχίζει και που τελειώνει. Τους πηγαινουν προς τόν διάδρομο που βρίσκεται τό κελλι που έχουν κλεισένους τόν Τζόε και τήν Ντάινα.

ΤΑ ΣΥΝΑΙ-

ΣΘΗΜΑΤΑ

των πέντε άστροναυτών είναι έντελώς διαφορετικά ή μάλλον χωρίζονται στα δύο. ‘Εκείνοι

που ού βρίσκον

ταν από πολλές ώρες φυλακισμένοι, δηλαδή ο Τζόε και ή Ντάινα, στενοχωρούνται που βλέπουν νά πετούν μέσα τους τρεις συντρόφους τους, γιατί εκεί που κινδύνευαν μόνο οι δυό τους, τώρα κινδυνεύουν όλοι μαζί.

‘Ο Τάν, όμως, ή Ρένα και ο Τζίπου, δείχνουν πολύ μεγάλη χαρά που μπορούν και ξαναβλέπουν τους άγαπημένους τους φίλους.

‘Ενα ιδιαίτερο άίσθημα τρομερής έκπληξεως — ευχάριστης φυσικά — νοιώθει ο Τζόε, ο όποιος είχε δη για τελευταία φορά τόν Τζίπου νά πέφτη από ύψος πολλών δεκάδων μέτρων πάνω από τόν φλοιό του Κένεμπ και δεν μπο

ρούσε ποτέ να φανταστή και να πιστέψη πώς θα γλυτώσει. Η χαρά του όμως δεν βαστά πολύ σαν σκέπτεται πώς ο άραπάκος που χάρις στην τύχη του σώθηκε από βέθαιο θάνατο, κινδυνεύει τώρα να βρή έναν θάνατο πολύ χειρότερον από κείνον που θα του είχε φέρει η πτώσις στη γη.

Ο Τάν όμως και η Ρένα τους δίνουν ακόμα πιο πολύ κουράγιο και γρήγορα αρχίζουν να ελπίζουν πολύ περισσότερα από το να πεθάνουν έντιμα. Το υπερκόσμιο άγύρι, ύποσχεται πώς θα φύγουν όλοι γεροί από μέσα από την εφιαλτική τους φυλακή και πώς θα δώσουν ένα καλό μάθημα στον παράφρονα δολοφόνο που τους κρατά αιχμαλώτους.

Όσο για τον Τζίπου, ο άραπάκος είναι για την ώρα τρισευτυχισμένος. Εκτός από τη χαρά του που έχει ξαναβρή τον αγαπημένο του «Μάσα Τζόε» και τη «μίσ Ντάινα», βρήκε και έναν δλόκληρο δίσκο που είχε ετοιμαστή για τρία άτομα, έντελως ανέγγιχτον και γεμάτων φαγητά που μολονότι ήταν άγνωστα, έβγαζαν ωστόσο θεσπέσιες μυρωδιές. Ο Τζόε και η Ντάινα δεν είχαν κανένα κέφι για φαί κι' έτσι δεν είχαν πειράξει τίποτα. Ο Τζίπου όμως μέσα σε πέντε λεπτά, έχει αδειάσει όλόκληρον τον δίσκο και έχει γλύ-

ψει και τα άστραφτερά μεταλλικά πιάτα.

—Μάσα... Μαθουσάλας, λέει, γλείφοντας τα χείλια του ευχαριστημένος, όσον πιά ξέχει αποφάει, πολύ καλός μάγειρος! Πολύ νόστιμο φαγητά, Μάσα!

—Δέν τα μαγειρεύει αυτός, Τζίπου!, του λέει η Ντάινα, για να τον πειράξει. Τα φα-

«...Ο Τζίπου μέσα σε πέντε λεπτά έχει αδειάσει όλόκληρο το δίσκο...»

γητά τὰ φτιάχνουν αὐτὰ τὰ τεράτια πού μᾶς κουβαλοῦσαν στὰ χέρια τους!

—²Ω! Ἀλήθεια, μὴ Ντάινα; ξεφωνίζει ὁ Τζίπου μὲ θαυμασμό. Μάσα Τζόε, πολὺ σὲ παρακαλεῖ μικρὸς Τζίπου, δα νειστής ἕνα τέτοιος μάγειρος ἀπὸ Μάσα... Μαθουάλας, μαγειρεύεις γιὰ Τζίπους ὅπου πηγαίνεις αὐτός!

—Θὰ τοῦ ζητήσω ἕναν κι' ἂν μᾶς κάνη τὴ χάρι θὰ τὸν ἔχης! τοῦ ὑπόσχεται ὁ Τζόε χαμογελώντας.

—²Ω, εὐχαριστῶ, Μάσα!

Ο ΣΑΤΑΝΙΚΟ Σ γέρος κάθεται μπροστὰ στὰ κολασμένα μηχανάκια τ ο υ καὶ τῆ κοκκαλιάρικα δάχτυλά του σέρνονται πάνω

στὰ κουμπιά καὶ τοὺς διακόπτες πού ὑπάρχουν στὰ διάφορα καντράν τοῦ ταμπλώ. Μικροσκοπικὲς ὀθόνες τηλεοράσεως εἶναι φωτισμένες ἐμπρὸς στὰ μάτια του. Ἡ καθεμιά ἀπὸ αὐτὲς ἀντιπροσωπεύει τὸ πεδίου δράσεως ἑνὸς τερατώδους Τιτάνος. Τὴ στιγμή αὐτὴ τὰ ὄντα τῆς φρικῆς θρῆσκονται ἔξω στὸ ὑπαιθρο, μακριὰ ἀπὸ τὴν ἐφιαλτικὴ πόλι τῶν μεταλλικῶν κύβων. Προχωροῦν μέσα στὸ δάσος ἐκεῖνο πού τόσες περιπέτειες γνώρισαν ὡς τώρα οἱ ἀστρωναῦτες μας.

Ὁ κακοῦργος, πού ἀπὸ τόσο μακριὰ κατευθύνει τοὺς δαίμονες τοῦ ὀλέθρου μὲ τὰ κουμπιά καὶ τοὺς διακόπτες του, ἔχει τὴν εὐχέρεια νὰ μπορῇ νὰ διακρίνη ἀμέσως ὅτι βρίσκεται στὸν δρόμο τῶν πελώριων ρομπότ του, πού ὅπως φαίνεται κάνουν μιά καινούργια ἐπιδρομὴ γιὰ νὰ μαζέψουν κι' ἄλλα θύματα.

Ξαφνικὰ γίνεται κάτι ἀλλόκοτο, πού μοιάζει μὲ παραμυθένιο: Πίσω ἀκριβῶς ἀπὸ τὴν πλάτη τοῦ τρομεροῦ δολοφόνου, ξεφυτρώνουν ὡς διὰ μαγείας, δυὸ νερὰ παιδιὰ! Εἶναι ὁ Τάν μαζί μὲ τὴν ἀτρόμητη Ἑλληνοπούλα τὴν Ρένα!

Καὶ οἱ δυὸ τους μένουσιν ἀκίνητοι ἐπάνω ἀπὸ τὴν πλάτη τοῦ γέρου καὶ κρατοῦν ὡς καὶ αὐτὴ τὴν ἀναπνοή τους γιὰ νὰ μὴ κάνουν τὸν παραμικρὸ θόρυβο πού θὰ δώσῃ τὴν εὐκαιρία στὸν τελευταῖον αὐτὸν νὰ ἀντιληφθῇ τὴν παρουσία τους. Καὶ πραγματικὰ δὲν ἀντιλαμβάνεται τίποτα. Ἀπορροφημένος ὅπως εἶναι μὲ τὴν παρακολούθησι τῶν τεράτων του μέσα στὸ παρθένο καὶ ἀλλόκοτο ἐκεῖνο δάσος, ἔχει καρφωμένα τὰ μάτια του πάνω στὶς ὀθόνες τῆς τηλεοράσεως καὶ δὲν συλλογιέται κἄν νὰ κυττάξῃ κάτι ἄλλο. Ἐξ ἄλλου οὔτε θὰ μποροῦσε ποτὲ νὰ θάλῃ στὸ μυαλό του — ὅσο διαβολικὸ κι' ἂν ἦταν αὐτὸ — ὅτι οἱ δυὸ ἀπὸ τοὺς αἰχμαλώτους του πού τὰ ἴδια του τὰ ρομπότ τοὺς εἶχαν πετάξει μέσα σ' ἕνα κελ-

λι με μεταλλικούς τοίχους και μεταλλική πόρτα που έκλεινε με μαγνητισμό και που θά τον ειδοποιούσε άμέσως στην πρώτη προσπάθεια παραθιάσεώς της, μπορούσε να βρίσκονται τώρα δχ πίσω από την πλάτη του. Για να συνέβαινε κάτι τέτοιο έπρεπε φυσιολογικά να είχαν περάσει οι δυο αυτοί αίχμάλωτοι από ένα σωρό διαδρόμους όπου φυλούσαν φρουροί άκοίμητοι τα πελώρια τέρατά του. Οι όθόνες της τηλεοράσεως που αντίστοιχούσαν με το πεδίο δράσεώς των, βρίσκονται κι' αυτές εκεί μπροστά του, στην αντίθετη πλευρά με τις άλλες που παρακολουθεί ο γέρος έδω και τόση ώρα. Έξ άλλου και νάχαν περάσει ακόμα από όλους εκείνους τούς διαδρόμους που τούς φρουρούσαν οι Τιτάνες, πρέπει πάλι οι δυο άστροναύτες να είχαν μπη από την μοναδική πόρτα του παράξενου δωματίου που βρίσκεται κι' αυτή κριβώς άπέναντί του, μπροστά στα μάτια του. Κι' όπως ο σατανικός κακοϋργος ούτε μια στιγμή δεν έχει δη την πέρτα αυτή να άνοιγη, δεν μπορεί ποτέ νά βάλη με τον νοϋ του πώς ο Τάν και η Ρένα είναι πάνω άκριβώς από τη ράχη του και παρακαλουθούν με την μεγαλύτερη προσοχή τις κινήσεις του.

Ειδικά το ύπερκόσμο άγόρι μελετά με την μεγαλύτερη προσοχή τούς χειρισμούς του γέρου πάνω στα διάφορα καν

τράν. Μένει πολλή ώρα πάνω από τον ώμο του σατανικού δολοφόνου μελετώντας τον. Έξακριβώνει πάρα πολλά πολύτιμα πράγματα, όπως παραδείγματος χάριν πώς ο κάθε Τιτάνας έχει και ιδιαίτερο καντράν, δικό του. Βεβαιώνεται για το ποιός διακόπτης κινεί το κάθε μέλος των έπιαιτικών τεράτων και πώς γίνεται ο χειρισμός του.

Περνάει αρκετή ώρα. Ο γέρος είναι τρομερά άπορροφημένος στο κολασμένο του έργο. Τα δυο παιδιά αν μπορούσαν να διακρίνουν την άγρια έκφραση που έχει το πρόσωπό του, άσφαλώς θα τρώμαζαν, μα δεν μπορούν να καταφέρουν κάτι τέτοιο άφου βρίσκονται πίσω από την πλάτη του.

Ώστόσο το δάσος εκείνο με την παρθένα βλάστηση που όσο πάει και πυκνώνει, θαρρείς και είναι άτέλειωτο. Οι Τιτάνες όλο και προχωρούν μέσα σ' αυτό χωρίς κάτι να δείχνη πώς πλησιάζουν καν στον προορισμό τους. Περνοϋν μέσα από μέρη, που ο Τάν έχει τη βεβαιότητα πώς δεν τά έχουν περάσει άλλη φορά.

Το ύπερκόσμο άγόρι δεν έχει πια άλλα καινούργια πράγματα να δη. Δεν μπορεί να μάθη τίποτε περισσότερο, μένοντας εκεί, πίσω από τη ράχη του παράφρονος δολοφόνου. Ξαφνικά γυρίζει στη Ρένα και της κάνει ένα άδιόρατο μήνυμα με τα μάτια. 'Η κοπέλλα καταλαβαίνει. Έχουν τόσες φορές τονίσει τις

λεπτομέρειες του σχεδίου που θ'ά ακολουθήσουν, ώστε δεν θ'ά μένει ούτε ή παραμικρή αμφιβολία τί είναι εκείνο που έχει να κάνει. Ρίχνει μια τελευταία έκφραστική ματιά προς τόν υπερκόσμιο σύντροφό της σάν να του ευχεται καλή επιτυχία. "Υστερα χαμηλώνει τ'ά μάτια της και τ'ά καρφώνει στην άπέναντι άκρη του αλλόκοτου θαλάμου, κοντά στην πόρτα που βρίσκεται αντίκρου στο κεφάλι του γέρου. Μέσα σε μια στιγμή, χάνεται πίσω από την πλάτη του τελευταίου και βρίσκεται σ' εκείνο τ'ό σημείο άκριβώς.

"Ο κακούργος αυτή τή φορά κάτι αντίλαμβάνεται. Μ' όλο που δεν έχει διακρίνει ακόμα τή Ρένα που στέκεται μπροστά του και τόν κυττάζει, ώστόσο κάποια άνησυχία ζωγραφίζεται στις κόρες τών σατανικών ματιών του. Καί ξαφνικά ένα βασανιστικό αίσθημα τόν αναγκάζει να σηκώσει τ'ά μάτια του και ν' άφήση να του ξεφύγη ένα τρομερό ούρλιαχτό τρόπο και έκπληξεως, καθώς βλέπει τ'ά μάτια τής άτρώμητης Έλληνοπούλας να τόν κυττούν κατευθείαν μέσα στα δικά του.

—Διά... Διάβολε! μουγκρίζει ασατισμένος. Τί σημαίνει πάλι αυτό; Πώς είναι δυνατόν; Τί είδους τερατάκι είσαι ξού; Θά με κάνης να παλαθώσω! Πώς βρέθηκες εδώ μέσα;

Κάτι κίτρινοι άφροι θγαί-

νουν από τ'ό στόμα του, που όπωσδήποτε θ'ά είναι άποτελεσμα τής λύσσας που αισθάνεται. Τρέμει δλόκληρος από τ'ό κακό του αλλά και από κάποιον άόριστο φόβο.

"Η Ρένα χαμογελάει περιφρονητικά.

—Θά πληρώσης τ'ά έγκλήματά σου, κακούργε! του λέει με γαλήνια φωνή. Θά τ'ά πληρώσης με τή ζωή σου γιατί αυτή είναι ή δίκαιη τιμωρία που σου ταιριάζει!

"Ο γέρος περνάει τήν παλάμη του χεριού του πάνω από τ'ό ιδρωμένο μέτωπό του. Αυτό που συμβαίνει είναι κάτι που μ' όλη τή σοφία που υπάρχει μέσα στο διαβολικό μυαλό του, δεν μπορεί να τ'ό χωρέση τ'ό κεφάλι του. Κάτι τ'ό έξώκόσμο. Τ'ό φανταστικό.

—Όνειρεύομαι! μουρμουρίζει με τή σφυριχτή, σάν φιδιού φωνή του. Όνειρεύομαι, δεν μπορεί να είναι αλήθεια!

—"Όχι, δεν όνειρεύεσαι! τ'ό άποκρίνεται ή κοπέλλα. Είμαι πραγματική και αν δεν κάνης άμέσως, ό,τι σου πω θά σε πνίξω με τ'ά ίδια μου τ'ά χέρια! Έλευθέρωσε αυτή τή στιγμή ταυ φίλους μου!

"Ο δολοφόνος γελά σαρκόβνια. Δεν τόν τρομάζει ή άπειλή τής Ρενας και ξαναβρίσκει τ'ό θάρρος του που προς στιγμήν τόν έκανε να τ'ό χάση ή έντυπωσιακή εμφάνισις τής Έλληνοπούλας.

—Είσαι ένα μικρό τερατάκι!, τής λέει σάρκαστικά. Νομίζεις πως σε φοβάμαι; Θά

σέ πιάσω και θα βάλω νά σου άρμέξουν τὸ αἷμα αὐτῆ· τῆ στιγμῆ γιὰ νά μὴ μπορῆς νά μου ξανακάνῃς τέτοια κόλπα! Δὲν ξέρω πῶς τὸ καταφέρνεις αὐτὸ καὶ θάθελα νά τόξερα, ἀλλὰ δὲν ἔχω καιρό... Φοβάμαι μὴ πάθω καμμιά ζημιὰ μαζί σου.

Ἡ Ρένα προχωρᾷ μὲ θάρρος δυὸ βήματα πρὸς τὸ μέρος του. Ὁ γέρος βιαστικά - βιαστικά ἀπλώνει τὸ χέρι του καὶ στριφογυρίζει μερικοὺς διακόπτες καὶ κουμπιὰ. Μέσα στὶς ὀθόνες πού ἀντιπροσωπεύουν τὸ πεδίο δράσεως τῶν Τιτάνων πού στέκουν φρουροὶ ἀπ' ἔξω ἀπὸ τὴν πόρτα τοῦ θαλάμου, ἡ εἰκόνα ἀλλάζει.

Ὁ Τάν, τὸ ὑπερκόσμιο ἀγόπου στέκει πίσω ἀπὸ τὴ ράχη του, βλέπει τὰ τέρατα νά ἀνοίγουν τὴν πόρτα καὶ νά εἰσβάλλουν μέσα. Δὲν θέλει πιά νά μάθῃ τίποτ' ἄλλο. Τὸ κόλπο μὲ τὴ Ρένα, πού τὴν εἶχε στείλει μπροστὰ στὸν δολοφόνο, τὸ εἶχε κάνει ἀκριβῶς γιὰ νά παρακολουθησῆ μὲ ποιὸν τρόπο καὶ ἀπὸ ποῦ κινουσε καὶ τὰ ρομπότ πού βρίσκονταν φρουροὶ μέσα στὸ παλάτι του. Τώρα, ἀφοῦ ἔχει ἐξακριβώσει πιά αὐτὸ τὸ τελευταῖο πρᾶγμα, ἀποφασίζει νά δράσῃ...

Τ Ο ΑΠΙΣΤΕΥΤΑ δυνατὸ γιὰ τὴν σωματικὴ του διάπλασι - χέρι του, ἀρπάζει τὸν δολοφόνο ἀπὸ τὸν ὄμο καὶ τὸν πετάει τρία μέτρα πῶ πέρα σάν ἔ-

δειο τσουβάλι. Τὴν ὥρα πού ὁ ἐφιαλτικὸς κακοῦργος μὲ μιὰ φωνὴ λαθωμένης νυφίτσας κυλιέται πέρα μὲ τὰ μάτια του γουρλωμένα ἀπὸ τὴν πιὸ τρομερῆ ἐκπληξι, τὸ ὑπερκόσμιό ἀγόρι βρίσκει τὴν εὐκαιρία νά πιάσῃ μὲ τὰ χέρια του τοὺς διακόπτες πού εἶχε κινήσει πρὶν ὁ γέρος.

« Ἀρπάζει τὸν δολοφόνο καὶ τὸν πετάει τρία μέτρα μακριὰ σάν ἄδειο τσουβάλι »

Τους αντίστρέφει και τή στιγμή που τὰ τέρατα απλώνουν τὰ χέρια τους για νὰ ἀρπάξουν τή Ρένα, τὰ μαζεύουν και ανοίγοντας πάλι τήν πελώρια πόρτα ξαναθαίνουν έξω και στέκουν εκεί πέρα στή θέσι τους.

Στό μεταξύ όμως αυτό δ-χι μόνο δέν έχει περάσει ὁ κίνδυνος, ἀλλά έχει γίνει ἀκόμα πιό φρικιαστικός. Ὁ μιακός δολοφόνος έχει τραθήξει ἀπό μιὰ θήκη τῆς μέσης του μιὰ παράξενη συσκευή που έχει μακρὰ κάννη σάν πιστόλι και τήν έχει στρέψει καταπάνω στόν Τάν. Τήν ὥρα όμως που πατᾶ τή σκανδάλη του, τὸ ὑπερκόσμιο ἀγόρι δέν βρίσκεται πιά μπροστά του, ἀλλά πίσω του, χωρίς ὁ κακοῦργος νὰ τὸ ἔχη κόμα ἀντιληφθῆ! Ἡ ἀκτίνα ὥστόσο που βγαίνει ἀπὸ τήν κάννη του σ-πλου του, διευθύνεται στὰ ταμπλώ μέ τὰ πολύπλοκα μηχανήματα κα ἀγγίζει ἕνα ἀπὸ τὰ καντράν που ὑπάρχουν ἐκεῖ. Ἕνας δυνατός κρότος ἀκούγεται ἀπὸ κεῖ πάνω που τὸν ἀκολουθοῦν πολύχρωμοι σπινθῆρες σάν ηλεκτρικές ἐκκενώσεις ὑψηλῆς τάσεως.

Μέσα σέ μιὰ ἀπὸ τίς φωτισμένες ὁθόνες τῆς τηλεοράσεως διακρίνεται γιά μιὰ στιγμή ὁ φλοῖος τοῦ Κέμεπ νὰ ἀνεβαίνει μέ ὀρμη πρός τὰ πάνω, σημάδι πὼς ἕνα ἀπὸ τὰ τέρατα που προχωροῦν μέσα σὸ παρθένο δάσος, έχει πεσεῖ κάτω μετά τήν καταστροφή τοῦ καντράν. Σχεδὸν ἀμέσως ἡ Γ-

δια αὐτὴ ὁθὼν σκοτεινιάζει και δέν διακρίνεις τίποτε πιά.

Ὁ ἐφιαλτικός γέρος ἀφήνει μιὰ τρομερὴ βλαστήμια νὰ φύγη ἀνάμεσα στὰ σφιγμένα του δόντια. Τρελλός τρόμος ἔχει ἀνάψει στίς κρῦες κόρες τῶν φιδίσων ματιῶν του. Ὁπως δέν βλέπει πιά μπροστά του τὸν Τάν που εἶναι κιόλας πίσω του χωρίς νὰ τὸ ξέρη και βλέπει μόνο τή Ρένα που στέκει και παρακολουθεῖ μέ ἀγωνία ἀπὸ τήν πόρτα τήν προσάθεια τοῦ συντρόφου τῆς, σηκώνει ξαφνικά τὸ τρομερό του ὄπλο και τὸ στρέφει πρὸς τὸ μέρος τῆς. Δέν προλαβαίνει όμως νὰ πατήσῃ τὴ σκανδάλη.

Ὁ Τάν που βρίσκεται κοντά του τὸν προλαβαίνει: Μιὰ δυνατὴ κλωτσιὰ στόν καρπὸ τοῦ χεριοῦ του κάνει τὸ ὄπλο νὰ ξεφύγῃ ἀνάμεσα ἀπ' τὰ δάχτυλά του και νὰ ταξιδέψῃ στόν ἀέρα. Ὁ ἀνατριχιαστικός δολοφόνος ἀφήνει μιὰ ἀκόμα ὑστερικὴ στριγγιλιά, ἀποτελεσμα τοῦ φόβου, τῆς ἐκπλήξεως και τοῦ τρομεροῦ θυμοῦ του. Μὰ τούτη τὴ φορά δέν εἶναι καθόλου τρομερός γιὰ τὸν Τάν. Δέν έχει κανένα ὄπλο πιά ἀπάνω του και οὔτε βρίσκεται κοντὴ σὸ σατανικὸ του μηχανήμα μέ τὸ ὁποῖο καθοδηγεῖ και διατάσσει τὰ ρομπότ του.

Τὸ ὑπερκόσμιο ἀγόρι κάνει τήν ἐπίθεσί του. Ρίχνεται μέ τὸ κεφάλι καταπάνω στόν σατανικὸ κακοῦργο τήν ὥρα που ὁ τελευταῖος αὐτὸς ἐτοι-

μάζεται να σηκωθεί. Κυλιώνται και οι δυο μαζί στο πάτωμα. Άφροι λύσσας βγαίνουν από το στόμα του γέρου καθώς αντιλαμβάνεται σιγά — σιγά πώς ή κατάσταση έχει ξεφύγει πιά από τα χέρια του και αρχίζει να κινδυνεύη στα σοβαρά από αυτά τα «τεράτια» που έχουν έρθει από έναν άλλον πλανήτη και που στην αρχή δεν του είχαν φανεί καθόλου τρομερά.

Δέν έχει μεγάλη δύναμη. Πέρα από τα κουμπιά, τους διακόπτες και τις θρόνες του, μπορεί κανείς να πη ότι είναι ακίνδυνος. Είναι ένα γεροντάκι κοντά διακοσίων χρόνων, που όλη ή δύναμη που υπήρχε μέσα στο κορμί του έχει σιγά — σιγά εξαφανισθή. Σαλεύει σαν φίδι που του έχει πιαστή κάπου ή ούρα και δέν μπορεί να την ξεσκάλωση. Η ανάσα του βγαίνει σφυριχτή από το στόμα του και τα τρομερά του μάτια έχουν γίνει κόκκινα σαν τή φωτιά. Τινάζεται μανιασμένα προσπαθώντας να ξεφύγη, μα δέν τα καταφέρνει. Και ξαφνικά μένει έντελως ακίνητος και το στήθος του δέν ανεβοκατεβαίνει από τήν ανάσα του. Τα μάτια του απομένουν καρφωμένα στην αστραφτερή όροφή που απεικονίζει χιλιάδες φορές και τόν ίδιο και τόν Τάν και τή Ρένα και τα πολύπλοκα και σατανικά μηχανήματα του τρομερού γέρου.

Το υπερκόσμιο άγורי τόν κυττάζει με άπορία.

— Η καρδιά του έσπασε! μουρμουρίζει στην Έλληνοπούλα που ζυγώνει κοντά του με διστακτικά βήματα. Έσπασε από τή λύσσα του, που είδε πώς ήταν άνημπορη! Ό Κένεμπ σώθηκε από τήν έφιαλτική άπειλή του...

Άφήνει τα χέρια του τέρατος που έχουν απομείνει ακίνητα σαν ξυλιασμένα και σηκώνεται άργα — άργα όρθιος.

—Να έλευθερώσωμε πρώτα πρώτα τους συντρόφους μας, λέει ό Τάν. Μετά βλέπομε τί έχομε να άποκάμωμε μ' αυτά τα τέρατα...

Μά τή στιγμή που μιλώντας έτσι δέν προσέχουν τόν πεσμένο στο έδαφος κακούργο, ό τελευταίος κάνει κάτι καταπληκτικό: Όρθωνεται ξαφνικά και όρμάει με καταπληκτική για τήν ήλικία του ταχύτητα προς το μέρος των μηχανημάτων του.

Ό Τάν και ή Ρένα δέν μπορούν να συγκρατήσουν μιá όδυνηρή κραυγή έκπληξεως. Ό διαβολικός γέρος δέν έχει πεθάνει λοιπόν! Πονηρός όμως, περισσότερο κι' από γριά άλεπού, όταν είδε πώς δέν μπορούσε να τα βγάλη πέρα με το υπερκόσμιο άγורי, προσποιήθηκε τόν πεθάνο. Τώρα που κανείς από τούς δυο τους δέν τόν πρόσεχε, έτρεχε να πάρη τήν εκδίκησή του.

Πριν οι δυο νεαροί άστρο-

ναύτες προλάβουν να συνέλθουν από την έκπληξί τους, έχει κιάλας φτάσει μπροστά στα καντράν με τα μηχανήματα. Τα δάχτυλά του έχουν αρχίσει με πυρετώδη βιασύνη να άνεθοκατεβάζουν μοχλούς και να γυρνούν διακόπτες. "Η πελώρια μεταλλική πόρτα της αίθουσας ανοίγει για μία ακόμη φορά και τα δυο τρομερά τέρατα που φρουρούν εκεί απ' έξω, όρμουν έναντιόν των παιδιών, ανατριχιαστικά σέ εμφάνισι.

Μά ο Τάν έχει πιά συνέλθει από την πρώτη του έκπληξι. Με τον μαγικό τρόπο που μόνο αυτός και ή άτρώμητη Έλληνοπούλα μπορούν να μεταχειρίζονται, κάνει ένα φανταστικό πήδημα και βρίσκεται στο πλάι του κακούργου, που βλέποντάς τον να ξεφυτρώνει δίπλα του ξεφωνίζει σαν γοιά που βλέπει φάντασμα. Μά το αγόρι τον σπρώχνει πέρα. Τα χέρια του πιάνουν τα διάφορα κουμπιά και τους διακόπτες που ξέρει πολύ καλά ποιά είναι και τα γυρίζουν. Τα τέρατα που έχουν ζυγώσει την Έλληνοπούλα, αλλάζουν ξαφνικά κατεύθυνσι. "Η Ρένα που έτοιμάζεται να εξαφανισθή από μπροστά τους, μένει ακίνητη στη θέσι της και παρακολουθεί με περιέργεια τη νέα τροπή που παίρνουν τα γεγονότα. Οί δυο Τιτάνες βλέπουν μπροστά τους τώρα τον μανιασμένο γέρο που έχει σήκωθι από κάτω που τον πέταξε ή σπρω-

ξιά του Τάν και όρμα έναντιόν του τελευταίου αυτού. Τα Τιτάνια χέρια του ενός από τα δυο κολασμένα όντα, απλώνονται γρηγορώτερα απ' ότι μπορεί να κινηθι ό γεροδολοφόνος. Άρπάζουν τον σατανικό κακούργο και τον σηκώνουν ψηλά στον άερα. "Ο φρικιαστικός γέρος στριγγλίζει σαν άρνι που τό σφάζουν. Τινάζει τα χέρια του και τα πόδια του πέρα - δώθε, μά δέν μπορεί να ξεφύγη από την τρομακτική λαθή του τέρατος που ό ίδιος τό έχει κατασκευάσει με τα ίδια του τα χέρια. "Ο Τιτάνας τον έχει άρπάξει από τό στήθος και τον σφίγγει... Τόν σφίγγει ανατριχιαστικά. Άκούγεται ένα άηδιαστικό τρίξιμο από τα κόκκορα του σατανικού γέρου που σπάνε.

"Η Ρένα δέν μπορεί να βастήξη άλλο τό θέαμα. Σηκώνει από κάτω τό πεταμένο όπλο του δολοφόνου και τό στρέφει καταπάνω στον Τιτάνα. Πατάει τη σκανδάλη. "Η άκτίνα που βγαίνει από την κάννη του γλείφει για μία στιγμή τό στήθος του κολασμένου τέρατος. Μιά φλόγα γίνεται όλόκληρο τό εφιαλτικό κορμί του. "Ο γερο - σατανάς ξεφεύγει από τα χέρια του και κατακυλάει στο έδαφος, σαν άδειο σακκί. "Ωστόσο ό δεύτερος Τιτάνας έχει ζυγώσει τον Τάν και κουνάει άπειλητικά τα πελώρια χέρια του. "Η Ρένα μέσα στην ταραχή της ούτε σκέπτεται πώς τό μη-

χανικό τέρας δέν μπορεί νά βλάψη τό υπερκόσμιο άγόρι πού μπορεί νά έξαφανισθή μέσα από τά χέρια του σάν άερας. Σηκώνει γιά μιá φορά άκόμα τό τρομερό της όπλο καί τό στρέφει καταπάνω στό τέρας, πατώντας τή σκανδάλη του. 'Η άκτίνα του δλέθρου πετάγεται πάλι από τήν κάννη του καί ό δεύτερος Τιτάνας άκολουθεί τήν τύχη του πρώτου, καθώς άνατινάζεται μέσα σέ μιá τρομαχτική λάμψη καί καίγεται σάν λαμπάδα.

'Ο Τόν καί ή Ρένα όρμουόν ό ένας κοντά στόν άλλον. Γιά λίγες στιγμές τις καρδιές τους είχε κυριεύσει ή άγωνία από τόν κίνδυνο πού είχαν διατρέξει καί οι δυο από τά κολασμένα τέρατα. Τώρα όμως όλα έχουν τελειώσει. 'Η φρίκη πέρασε καί ό σατανικός δολοφόνος έχει βρή τή δίκαιη τιμωρία του από τά χέρια του ίδιου του πλάσματος πού είχε κατασκευάσει γιά νά σκορπίση τόν τρόμο καί τόν θάνατο σέ όλόκληρον τόν πλανήτη του. Γιατί όταν οι δυο νεαροί άστροναύτες πηγαίνουν κοντά του καί σκύβουν έπάνω από τό πεσμένο κορμί του, βλέπουν πώς αυτή τή φορά ό γέρος της κολάσεως είναι νεκρός σ' αλήθεια. Τά πλευρά του έχουν συνθλιβή από τήν τρομερή δύναμη τών χειριών του τέρατος πού τόν είχε άρπάξει. Τό γερόντιο είναι πιά ένα άψυχο κουφάρι από κόκκαλα καί ελάχιστα

σάρκες. "Ενα σκουπίδι πού είναι άνίκανο νά βλάψη κανέναν...

ΠΡΟΣ ΑΝΕΥΡΕΣΙΝ ΤΟΥ «ΣΥΜΠΑΝ Ι»

Ο ΤΑΝ τρέχει στό ταμπλώ τών μηχανμάτων καί ψάχνει με τό μάτι του ανάμεσα στα κουμπιά.

—Δέν ξέρω ποιο είναι αυτό πού άνοίγει τήν πόρτα του κελλιού τών φίλων μας, μουρμουρίζει. Πρέπει νά τά γυρίσω όλα γιά νά τό ανακαλύψω, μή άν τά γυρίσω όλα ποιός ξέρει τί φοβερά πράγματα μπορούν νά συμβούν! Καλύτερα νά άκολουθήσωμε άλλο σύστημα: Ξέρεις τόν δρόμο νά πάς ως εκεί... Πάρε αυτό τό πιστόλι τών άκτινών καί πήγανε. Με τήν άκτίνα του μέσα σέ λίγα δευτερόλεπτα θά έχη άνοίξει μιá τόση τρύπα στό βαρύ μετάλλο της πόρτας του κελλιού, πού νά χωρέσουν νά περάσουν οι σύντροφοί μας. 'Οδηγήσε τους έδω. "Αν στό μεταξύ συναντήσης στόν δρόμο σου κανέναν κίνδυνο — πού δέν τό φαντάζομαι, γιατί δέν φαίνεται νά υπάρχει άλλος ζωντανός άνθρωπος έδω μέσα — μη διστάσης νά μεταχειριστής τό όπλο σου...

—'Εού τι θά κάνης; ρωτά

ή Ρένα περίεργη πού ό Τάν δέν πηγαίνει κι' αὐτός μαζί της νά ἐλευθερώσουν τούς φίλους των.

—Πρέπει νά παρακολουθήσω τήν πορεία αὐτῶν τῶν δαιμόνων, πού προχωροῦν ἀκόμα σέ κείνο τό καταραμένο δάσος! τῆς ἀποκρίνεται μέ κάποια παράξενη λάμψη στά μάτια του. "Ἐχω κάποιο σχέδιο!... Φέρε καί τούς ἄλλους καί θά τό μάθετε...

Ἡ Ρένα δέν στέκει περισσότερο. Μέ τήν ὑπερφυσική δύναμη πού ἔχει ἀποκτήσει ἐξαφανίζεται ἀπό μπροστά του γιά νά βρεθῆ ἀπ' εὐθείας ἔξω ἀπό τό κελλι τοῦ Τζόε, τῆς Ντάϊνας καί τοῦ Τζίπσου.

Ἐν τῶν στό μεταξὺ διορθώνει μέ τά διάφορα κουμπιά πού ἔχει δῆ νά χειρίζεται ὁ σατανικός καί μεγαλοφυής δολοφόνος, τήν πορεία τῶν Τιτάνων μέσα στή ζούγκλα. Μπροστά του, ἐκτός ἀπό τά κουμπιά καί τά καντράν μέ τούς διακόπτες, βρίσκεται ἕνας ἀνάγλυφος χάρτης τῆς περιοχῆς στήν ὁποία περπατοῦν τά τέρατα ἐκεῖνα. Ὁ Τάν δέν θέλει πολλή ὥρα γιά νά διαπιστώσῃ πῶς τραβοῦν ὄλοταχῶς γιά τήν πολιτεία τῶν Καταχθονίων (*) καί ἐπομένως καταλαβαίνει ἀκόμα πῶς τά τέρατα ἔχουν βγῆ γιά μιὰ ἀπό τίς συνηθισμένες τους ἐπιδρομές. Δέν θέλει νά χάσῃ

*) Διάβασε τό ὄπ' ἀριθ. 11 τεύχος τοῦ «ΤΑΝ» μέ τίτλο: ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΩΝ ΚΑΤΑΧΘΟΝΙΩΝ.

αὐτή τήν εὐκαιρία. Θά τήν ἐκμεταλλεῦθῃ ἔτσι πού ἡ ἐπιδρομή τῶν Τιτάνων νά παύσῃ νά εἶναι ἐγκληματική, ἀλλά νά γίνῃ ἀκριβῶς τό ἀντίθετο.

Μέσα ἀπό τά μάτια τῶν τεράτων, πού εἶναι τηλεοπτικές ὀθόνες, βλέπει ὅτι ἔχουν παρεκκλίνει λίγο ἀπό τή σωστή διεύθυνσι καί διορθώνει τήν πορεία τους μέ τά μηχανήματα τηλεκατευθύνσεως. Ὁ χάρτης τόν βοηθαίει πολὺ σ' αὐτό. Αὐξάνει τήν ταχύτητα τῶν Τιτάνων στό μεγαλύτερο δυνατό.

Πάνω στήν ὥρα, ἀπό τήν ἀνοιχτή πόρτα πού βρίσκεται μπροστά του, μπαίνουν τρέχοντας οἱ τέσσερις σύντροφοί του. Ὁ Τζόε Μάρτιν ὀρμᾶ καί ἀγκαλιάζει τόν νεαρό φίλο του μέ ἐνθουσιασμό:

—Εἶσαι σπουδαῖος! τοῦ λέει μέ εὐγνωμοσύνη.

Καί κυττάζοντας πρὸς τό μέρος πού κοιτεται τό πτώμα τοῦ ἐφιαλτικοῦ γέρου, προσθέτει:

—Βλέπω πῶς τόν κανόνισες μιὰ χαρά! Ὅπως ἀκριβῶς τοῦ χρειάζονατ, τοῦ σατανᾶ!

—Δέν τόν κανόνισα ἐγώ λέει ὁ Τάν. Ἡ Θεία Ἰδίκη τόν τιμώσῃ! Τόν ἔσπαξε στά χέρια ἕνα ἀπό τά ἴδια τά μηχανικά του τέρατα καί τόν συνέτριψε... Ἡ Ρένα προσπάθησε νά τόν γλυτώσῃ πυροβολώντας τό τέρας, μὰ δέν τά κατάφερε. Ἦταν ἤδη ἄργά ὅταν πυροβόλησε...

—Τί θέλωμε καί καθόμαστε

ἄλλο ἐδῶ μέσα; λέει ἡ Ντάϊνα μὲ ταραχή. Προτιμῶ νὰ ἀπομακρυνθῶ τὸ γρηγορώτερο ἀπ' αὐτὴ τὴ φρικτὴ πολιτεία...

Ὁ Τάν τοὺς κυττάζει στὰ μάτια σοβαρῶς.

—Ἐεκινήσαμε γιὰ νὰ σώσω με τὶς χιλιάδες τῶν ὑπηκόων τοῦ Λάου, ποὺ βρίσκονται αἰχμάλωτοι στὰ χέρια τῶν ἐχθρῶν τους, τῶν Καταχθονίων—ποὺ ἀπειλοῦν νὰ τοὺς ρίξουν στὰ σαρκοθώρα, ἰπτάμενα ἀλογά τους. Τώρα μᾶς δίνεται μιὰ μοναδικὴ εὐκαιρία νὰ πετύχωμε τὸν σκοπὸ μας αὐτόν.

—Ἀπὸ δῶ μέσα; ρωτάει ὁ Τζόε Μάρτιν μὲ ἐκπληξι.

Τὸ δάσος ἔχει τελειώσει πιά. Τὰ ἐφιαλτικὰ ὄντα ζυγώνουν τὴν πόλι τῶν Καταχθονίων. Μέχρι τώρα ἀκόμα τὸ ὑπερκόσμιον ἀγόρι καὶ οἱ σύντροφοί του δὲν ἔχουν ἀντικρῶσει ψυχὴ ζωσα μέσα ἀπὸ τὶς τηλεοπτικὲς ὀθόνες τῶν Τιτάνων. Φαίνεται πὼς οἱ ἐχθροὶ θὰ φεύγουν προτροπάδην μπροστὰ ἀπὸ τὰ γιγάντια τέρατα καὶ γιὰ νὰ συμβαίη αὐτὸ, θὰ πῆ πὼς οἱ Καταχθόνιοι ξέρουν πολὺ καλὰ τί σημαίνει μιὰ ἐπίθεση τῶν Τιτάνων. Ἐξ ἄλλου δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ποὺ ἐξακριβώνουν πόσο οἱ Καταχθόνιοι φοβοῦνται τοὺς Τιτάνες.

—Οἱ Καταχθόνιοι ἔξω ἀπὸ τὴν ἀγριότητά τους, δὲν ἔχουν σπουδαῖα ὄπλα γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσουν ἐχθροὺς σὰν τοὺς Τιτάνες!, λέει ὁ Τζόε. Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος

ποὺ τοὺς τρέμουν καὶ χάνονται ἀπὸ μπροστὰ τους.

—Εἶναι πρωτόγονοι ἄνθρωποι!, λέει ἡ Ρένα σκεπτικῆ. Μποροῦμε νὰ τοὺς συγκρίνωμε μὲ τὶς ἀγριες φυλὲς τῆς Ἀφρικανικῆς ἡπείρου στὴν πατρίδα μας τὴ Γῆ.

—Ἀκριβῶς...

Ὁ Τάν εἶναι ὁ μόνος ποὺ δὲν κουβεντιάζει. Τὰ ὑπερφυσικὰ μάτια του εἶναι καρφωμένα στὶς ὀθόνες τῆς τηλεοράσεως καὶ τὰ δάχτυλά του εἶναι ἔτοιμα νὰ ἐπέμβουν καὶ νὰ γυρίσουν κάποιον κουμπί, μόλις ἕνας ἀπὸ τοὺς Τιτάνες ποὺ τηλεκατευθύνει, χάση τὴ σωστὴ πορεία του.

Οἱ τερατώδεις ἐπιδρομεῖς ἔχουν μπῆ πιά μέσα στὴν πολιτεία τῶν Καταχθονίων καὶ περπατοῦν στοὺς δρόμους τῆς. Τὰ σπῆτια τῆς πολιτείας εἶναι παράξενα καὶ μοιάζουν ὅλα σὰν καλαμῆνια ψαθωτά. Οἱ ἀστροναῦτες μας τᾶχουν ξαναδῆ μὰ ἀπὸ μακριά. Τώρα βλέπουν μέσα στὶς τηλεορατικὲς ὀθόνες ἢ κλείνουν παράθυρα καὶ πόρτες στὸν δρόμο τῶν Τιτάνων. Μὰ ὁ Τάν δὲν ἐνδιαφέρεται γιὰ τοὺς Καταχθόνιους. Ἐκεῖνον τὸν νοιάζει νὰ φτάσῃ γρηγορώτερα στὸν προορισμὸ του καὶ προορισμὸς του εἶναι τὸ ἀνάκτορο τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀγρίας φυλῆς, τοῦ Χόγκο. Δὲν ξέρει τὸν δρόμο ποὺ ὀδηγεῖ ὡς αὐτό, μὰ καταλαβαίνει πὼς τὸ οἶκημα τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν ληστῶν, ποὺ ἀποτελοῦν τὸν λαὸ τῶν Καταχθονίων, πρέπει νὰ

είναι μέσα στο κέντρον τῆς πόλεως καὶ γιὰ νὰ φτάσῃ στο κέντρον, θάζει τοὺς Τιτᾶνες του νὰ στρίβουν σ' ὅποιον φαρδύτερον δρόμο βρίσκεται μπροστά τους.

Σὲ κάθε μιὰ μικρὴ ὀθὼν τηλεοράσεως, ἀντιστοιχεῖ καὶ ἓνα μικροσκοπικὸ μεγάλφωνο πού μεταδίδει ὅλους τοὺς ἤχους πού φθάνουν στὰ ἀκουστικὰ ὄργανα τῶν τεράτων. Ἔτσι τώρα μέσα ἀπὸ ὅλα μαζὶ τὰ μεγάλφωνα ἀναμεταδίδεται ἡ συναυλία τοῦ τρόμου πού παίζεται αὐτὴ τῆ στιγμὴ μέσα στὴν πολιτεία τῶν Καταχθονίων. Κραυγὲς φοβερῆς ἀγωνίας, οὐρλιαχτὰ τρόμου, ποδοβολητὸ ἀνθρώπων πού τρέχουν χωρὶς καὶ νὰ φαίνεται πουθενὰ κανεὶς. Κανεὶς δὲν τολμᾷ νὰ φανερωθῇ μπροστὰ στὰ τέρατα τῆς κολάσεως.

Ἐμφανικὰ, μέσα στὶς τηλεορατικὲς ὀθόνες ζωγραφίζεται μιὰ μεγάλη πλατεία. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἔχουν φτάσει στο κέντρον τῆς πόλε-

ως. Ἐνα μεγαλόπρεπο οἰκοδόμημα, ὀλόκληρο ἀπὸ τὸ παράξενο αὐτὸ ψαθωτὸ ὕλικό, ὑψώνει τὸ περιήφανο ἀνάστημά του μέσα στὴ μέση τῆς πλατείας αὐτῆς.

Ὁ Τάν χωρὶς κανέναν δισταγμὸ, κατευθύνει σ' αὐτὸ τὰ τέρατά του. Οἱ Τιτᾶνες ὀρμοῦν μέσα ἀπὸ τὴν πύλη τοῦ παλατιοῦ. Μερικοὶ φρουροὶ κάνουν τὴν ἐμφάνισί τους γιὰ μιὰ στιγμὴ προσπαθώντας νὰ κλείσουν τὴν πόρτα, μὰ γρηγορὰ ὑποχωροῦν τρέχοντας καὶ κραυγάζοντας ἑξῆλλα.

Τὰ τέρατα ὀρμοῦν στὶς σκάλες μὲ ὄλη τους τὴν ταχύτητα καὶ ἀρχίζουν νὰ τὶς ἀνεβαίνουν. Τὸ ὑπερκόσμιο ἀγὸρι ὅμως ἀφήνει καὶ μερικὰ ἀπὸ αὐτὰ ἔξω ἀπὸ τὴν πόρτα τοῦ παλατιοῦ, γιὰ νὰ δοῦν μήπως τὸ σκάση κανεὶς ἀπὸ κεῖ μέσα. Καὶ δὲν ἔχει ἄδικο πού μεταχειρίζεται αὐτὸν τὸν τρόπο γιατί μόλις τὰ ἄλλα τέρατα μπαίνουν μέσα, παράθურα ἀνοίγουν ἀπὸ τοὺς πιὸ πάνω ὀρόφους καὶ ἄνθρωποι κάνουν τὴν ἐμφάνισί τους μὲ ὀλοφάνερη διάθεσι νὰ πηδῆξουν στο δρόμο γιὰ νὰ τρέξουν νὰ σωθοῦν. Μόλις ὅμως βλέπουν πὼς οἱ Τιτᾶνες στέκουν ἀπὸ κάτω καὶ τοὺς περιμένουν, μετανοιῶνουν καὶ ξανακλείνοντας τὰ παράθურά τους χάνονται στὸ ἐσωτερικὸ τοῦ παλατιοῦ.

Καθὼς ὁ Τάν χειρίζεται μὲ καταπληκτικὴ ταχύτητα καὶ ἐτοιμότητα τὰ διάφορα κου-

«Ο Τόντ του κλωτσάει με δύναμη τὸ χέρι!»

μπιά και διακόπτες πάνω στα καντράν των πολύπλοκων μηχανημάτων του πεθαμένου τέρατος, οι ύπολοιποι σύντροφοί του κυττάζουν με άνυπόκριτον θαυμασμό και δέος την εικόνα του τρόμου που καθρεφτίζεται μέσα από κάθε τηλεοπτική οθόνη.

—Είναι τρομερό! λέει η Ντάινα με φρίκη. Νά φανταστή κανείς ότι καθισμένος πάνω σε τούτο το μεταλλικό κάθισμα, έχει κάνει τόσα εγκλήματα σε τόσο μακρινές αποστάσεις και έχει χύσει τόσο αίμα όσο κυκλοφορεί μέσα στις φλέβες των τεράτων αυτών!...

—Η δύναμής του ήταν κολασμένη!, λέει κι' ο Τζόε συμφωνώντας με την μνηστή του. Και ίσως καθώς κυττούσε από τούτη τη θέσι τὰ τέρατά του να σκορπίζουν τον όλεθρο και τον πανικό στον κόσμο, να απέκτησε ακόμα μεγαλύτερη ιδέα για τον εαυτό του και τό μυαλό του να σάλεψε ακόμα περισσότερο. Ο οίκτος εξαφανίστηκε ολόγυρα από μέσα από την καρδιά του, που έγινε σκληρή σαν πέτρα. Παρακολουθώντας μέσα από τις μικρές έτοιπτες τρυπίτσες όλον τον κόσμο, απέκτησε σιγά - σιγά την ιδέα πως ο κόσμος όλος ήταν μηδαμινός και χωρίς καμμιάν αξία. Οί άνθρωποι του φαίνονταν σαν μυρμήγκια και ο πόνο τους δεν συγκινούσε καθόλου τη σκληρυμένη καρδιά του...

Η Ρένα και η Ντάινα παρακολουθούν με μεγάλη προσοχή τὰ λόγια του που είναι σωστά και ψυχοποιημένα. Ο μικρός Τζίπσυ όμως, που σημειώτεον είναι και χορτάτος, δέν έχει καμμιά δρεξι για βαθειά φιλοσοφία και ούτε καταλαβαίνει «γρῦ» απ' όσα ακούει. Μὲ τὰ όλοστρόγγυλα ματάκια του γουρλωμένα, παρακολουθεί γεμάτος θαυμασμό μέσα στις οθόνες τῆς τηλεόρασεως και χοροπηδάει από τη χαρά του.

—Ω, Μάσα! ξεφωνίζει με κομμένη την άναπνοή. Πολύ ωραίο έργο σήμερα τηλεόρασις! Έπεισοδιακός κολοσσός, Μάσα! Έργο περιπετειώδες όλο δράσις! Πολύ άρέσεις αυτό μικρός Τζίπσυς! Μπορείς κάθεται όλη μέρα παρακολουθείς!

Κανείς δέν του δίνει σημασία. Όλη με καμμένη την άνάσα παρακολουθούν την προσάθεια του Τάν. Έχουν καταλάβει πώς τό υπερκόσμιο άγόρι προσπαθεί να άνακαλύψη τον Χόγκο, τον βασιληά των Καταχθονίων. Μὲ μεθοδικότητα για να μη του ξεφύγει μέσα από τό παλάτι του, βάζει τους Τιτάνες που καθοδηγεί να ψάχνουν ένα - ένα τὰ δωμάτια και τις αίθουσες, αφήνοντας άλλους φρουρούς έξω στους διαδρόμους, ώστε ο άγριος βασιληάς να μη μπορέση να ξεφύγει από πουθενά. Είναι βέβαιος πως θά τον γνωρίση άμέσως μόλις τον άντικρύση, γιατί ο Λάο, ο κα

λός βασιληάς του Κένεμπ, του ἔχει δείξει ἀμέτρητες φωτογραφίες του, πού τις ἔχουν πᾶρει κρυφά οἱ κατάσκοποι του.

Πολλοὶ Καταχθόνιοι ἀγρι-άνθρωποι, βρίσκονται μπροστά στους Τιτάνες, ἀποκλεισμένοι στὰ διάφορα δωμάτια τοῦ παλατιοῦ. Ὅλοι μὲν μόλις βλέπουν μπροστά τους τὴν ἐξώκοσμα τέρατα, ἀφήνουν ἀνατριχιαστικές κραυγές τρόμου, νομίζοντας πὼς θὰ τοὺς ἀρπάξουν στὰ χέρια τους γιὰ νὰ τοὺς σύρουν αἰχμαλώτους στὸ μακρυνὸ καὶ μυστηριώδες ἀντρον τους. Μὰ γρήγορα νοιώθουν τρομερὴ ἔκπληξι βλέποντας τὰ τέρατα νὰ ξαναφεύγουν χωρὶς νὰ πειράζουν κανένα. Τὴν φορὰ αὐτὴ οἱ Τιτάνες δὲν παίζουν ρόλο καταστροφῆς, ἀλλὰ τιμωρίας. Ψάχνουν νὰ βροῦν μόνον ἕναν. Τὸν Χόγκο! Τὸν βασιλῆα τῶν Καταχθόνιων, πού εἶναι ὑπεύθυνος γιὰ ὅλα τὰ ἐγκλήματα τῆς φυλῆς του.

Καὶ τελικὰ τὸν ἀνακαλύπτουν. Βρίσκεται μέσα σὲ μιὰ μεγάλη σάλα τοῦ παλατιοῦ του, περιτριγυρισμένος ἀπὸ τοὺς ἀφωσιωμένους φρουροὺς του. Ὅλοι κρατοῦν κάτι πελώρια κοντάρια σὰν δόρατα καὶ εἶναι ἔτοιμοι νὰ ὑπερασπίσουν τὸν κύριό τους. Μὰ δὲν προλαβαίνουν. Οἱ Τιτάνες ὁρμοῦν μέσα σὰν τιμωροὶ ἀγγελιοί. Ἡ ἐπίθεσις τῶν τεράτων εἶναι τόσο αἰφνιδιαστικὴ πὺ κανεὶς ἀπὸ τοὺς φρουροὺς δὲν προλαβαίνει νὰ πετάξῃ τὸ ἀκόντιό του. Τὰ πελώρια ὄν-

τα ἀρπάζουν αὐτὰ τὰ δόρατα καὶ τὰ τσακίζουν σὰν σπιρτόξυλα μέσα στὰ τεράστια χέρια τους. Οἱ ἀφωσιωμένοι ὑπερασπιστὲς τοῦ Χόγκο δὲν μποροῦν πιά νὰ κάνουν τίποτε ἄλλο καὶ τὸ σκάζουν μὲ τρομερὲς φωνὲς τρόμου. Ὁ ἴδιος ὁ Χόγκο προσπαθεῖ κι' αὐτὸς νὰ τοὺς ἀκολουθήσῃ μὰ δὲν τὰ καταφέρνει. Ἐνας Τιτάνας τὸν ἀρπάζει σὰν μωρὸ μέσα στὰ χέρια του καὶ τὸν σηκώνει ψηλὰ στὸν ἄερα. Σπαρταράει ὁ ματωθιαμένος βασιληάς τῶν Καταχθόνιων στὰ χέρια τοῦ Τιτάνη. Προσπαθεῖ μὲ ὄλες του τις δυνάμεις νὰ ξεφύγῃ, μὰ εἶναι σὰν νὰ προσπαθῇ νὰ ξεφύγῃ μιὰ πεταλούδα ἀπὸ τὰ δάχτυλα τοῦ ἀνθρώπου πού τὴν ἔχει πιάσει σφιχτά.

Ὁ Τάν ἔχει μάθει ἀπὸ τὸν Λάο μερικὲς ἀπαραίτητες λέξεις τοῦ Κένεμπ, γιὰ νὰ δώσῃ νὰ καταλάβῃ αὐτὸ πού θέλει στὸν Χόγκο ὅταν θὰ τὸ καταφέρνε νὰ φτανε μέχρις αὐτόν. Μιλáει μέσα ἀπὸ τὸ μικρόφωνο καὶ ἡ φωνή του, μέσα ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ Τιτάνη φτάνει στ' αὐτίχ τοῦ αἰχμαλώτου βασιληᾶ.

—Ποῦ εἶναι αἰχμάλωτοι Λάο; Πῆς ἢ πεθάνης! Γρήγορα!

Ὁ Χόγκο γουρλώνει τὰ μάτια του τρομαγμένος. Τρελλὸς πανικὸς τὸν ἔχει κυριεύσει ἔτσι ὅπως βρίσκεται σὰν καρφωμένο ἔντομο μέσα στις χερσὺς τοῦ Τιτάνη. Δὲν ἔχει κανένα κούραγιο νὰ ἀντισταθῇ ἢ νὰ φέρῃ ἀντίρρηση.

—Ὁδήγησέ με γρήγορα !, ξαναλέει ἡ φωνή τοῦ Τάν μέσα ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ τέρατος πού τὸν κρατᾶ αἰχμαλώτο.

Ὁ Χόγκο σηκώνει τὸ χέρι του πού τρέμει καὶ δείχνει πρὸς μιὰ κατεύθυνσι. Ὁ Τιτάνας τὴν ἀκολουθεῖ. Μ' αὐτὸν τὸν τρόπο βγαίνουν ἀπὸ τὸ παλάτι. Πηγαίνει μπροστὰ τὸ τέρας πού κρατᾶ τὸν Χόγκο κί, ἀπὸ πίσω ὅλα τὰ ἄλλα

τέρατα πού ἔχουν κάνει τὴν ἐπιδρομὴ στὴν πόλι του. Οἱ ἄνθρωποι ἔχουν χαθῆ καὶ πάλι ἀπὸ τοὺς δρόμοι οὐς. Ὁ Χόγκο ὀδηγεῖ πάντοτε τὴν πορεία, δείχνοντας κάθε τόσο μὲ τὸ χέρι του ὅταν πρέπει νὰ ἀλλάξουν κατεύθυνσι. Φτάνουν στὸ τέλος

σὲ κάτι μακρόστενα οἰκήματα ἀνὴν παραπήγματα. Ὁ αἰχμαλώτος δείχνει μέσα σ' αὐτά. Ὁ Τάν ὀδηγεῖ ἕναν ἀπὸ τοὺς Τιτάνες καὶ μὲ τὸ πελώριο χέρι του ἀνοίγει ἡ μᾶλλον ξεκαρφώνει μιὰ πόρτα ἀπὸ τοὺς ἀρμούς της. Μέσα ἀπὸ τὸ ὀπτικό πεδίο αὐτοῦ τοῦ Τιτάνα βλέπει τοὺς αἰχμαλώτους πού βρίσκονται ἐκεῖ μέσα. Ὅλο τὸ παράπηγμα εἶναι γεμάτο μὲ δυστυχημένα ὄντα πού ἡ πείνα καὶ οἱ κακουχίες τὰ ἔχουν ἀδυνατίσει καὶ ἐξαντλήσει. Σχεδὸν

σκελετοὶ εἶναι ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ αἰχμαλώτοι πού ὑπάρχουν ἐκεῖ μέσα. Ἡ πόρτα πού θὰ τοὺς χάριση τὴν ἐλευθερίαν εἶναι δλάνοιχτη μπροστὰ τους μὰ κανεὶς δὲν τολμᾶ νὰ ξεμυτίση ἔξω γιατί ὅλοι βλέπουν τὰ τρομαχτικὰ τέρατα πού στέκουν ἐκεῖ ἀπ' ἔξω. Πολλὲς φορές τᾶχουν δὴ καὶ κάθε μιὰ ἀπ' αὐτὲς οἱ Τιτάνες ἄρπαζαν καὶ μερικὸς ἀπὸ τοὺς δυστυχημένους αἰχ-

μαλώτους στὰ χέρια τους, γιὰ νὰ μὴ τοὺς ξαναδοῦν πιά ποτέ οἱ σύντροφοί τους. Τώρα ὁμως τὰ τέρατα αὐτὰ δὲν κάνουν καμμιά ἐχθρική χειρονομία. Ὁ Τάν τὰ ὀδηγεῖ καὶ ἀνοίγουν τὶς πόρτες καὶ τῶν ὑπολοίπων πα-

ΠΡΟΣΟΧΗ

Οἱ ἀναγνώστες τοῦ ΤΑΝ νὰ προσέχουν τὴν ὥρα πού ἀγοράζουν τὸ τεῦχος ἀν περιέχει τὴν ἐγχρωμὴ εἰκόνα τῆς «Πινακοθήκης μας». Ἡ εἰκόνα αὕτη πρέπει νὰ ὑπάρχη ΣΕ ὍΛΑ ΤΑ ΤΕΥΧΗ.

ραπηγμάτων.

—Φευγάτε! φωνάζουν οἱ Τιτάνες στοὺς αἰχμαλώτους μὲ τὴ φωνή τοῦ ὑπερκόσμιου ἀγοριοῦ. Ἔισαστε ἐλεύθεροι!

Οἱ δυστυχημένοι δὲν τολμῶν στὴν ἀρχὴ νὰ πιστέψουν μιὰ τέτοια εὐτυχία. Νομίζουν πὼς τὰ τέρατα τοῦ Σατανᾶ τοὺς στήνουν παγίδα γιὰ νὰ βγοῦν ἔξω καὶ νὰ τοὺς ἀρπάξουν. Μὰ μετ' καταλαβαίνουν πὼς ἀν ἤθελαν οἱ Τιτάνες νὰ τοὺς πιάσουν, δὲν θᾶχαν ἀνάγκη νὰ τοὺς ἀναγκάσουν νὰ βγοῦν ἔξω. Ξέρουν πὼς θὰ μπορούσαν νὰ ξεκαρ-

φώσουν όλόκληρα τὰ παραπήγματα και νά τους πετάξουν έξω μέ τή βία.

Δειλά - δειλά βγαίνουν οι πρώτοι φυλακισμένοι και ατενίζουν τόν ελεύθερο αέρα και τόν ασυννέφιαστο ούρανό. Τους ακολουθούν οι πιο τολμηροί και ύστερα κι' άλλοι κι' άλλοι. "Όλοι οι αιχμάλωτοι στο τέλος ξεχύνονται προς τόν δρόμο που οδηγεί στην πατριδα τους. Οι Τιτάνες τους ακολουθούν από πίσω για νά τους προσφυλάξουν από τυχόν επίθεσι των Καταχθονίων. Και νεις από τους τελευταίους αυτούς δέν τολμά νά ξεμυτίση. "Όταν μάλιστα βλέπουν από μακρυσά τόν τρομερό αρχηγό τους, τόν Χόγκο, νά σπαρταράσάν ψάρι μέσα στα χέρια του τέρατος που τόν κουβαλάει, καταλαβαίνουν πως είναι χαμένοι αν τολμήσουν νά επέμβουν.

Σιγά-σιγά ή συνοδεία των δυστυχημένων, που ξαφνικά τους χάρισαν την ελευθερία ξεχύνεται έξω από την πόλι των καταχθονίων. Χώνονται μέσα στο πολύχρωμο δάσος και τραβούν για τή χώρα του Λάο.

Ξαφνικά ο Τζόε Μάρτιν κυττάζοντας μέσα σε μία από τις θόνες της τηλεοράσεως, δείχνει έναν από τους εκείνους τους ανθρώπους που έχουν ελευθερώσει τὰ τέρατα που κατευθύνει ο Τάν.

—"Ο Λέι! Ξεφωνίζει χαρούμενος. Δέν είναι αυτός ο Λέι εκεί πέρα;

"Όλοι σκύβουν και κυττάζουν αυτόν που τους δείχνει. Μ' όλο που τὰ ειδωλα των ανθρώπων ζωγραφίζονται πολύ μικρά μέσα στις μικρές θόνες της τηλεοράσεως, τὰ χαρακτηριστικά τους ζωγραφίζονται καθαρά. Δέν υπάρχει καμμία αμφιβολία πως αυτός που έχει δεί ο Τζόε είναι πραγματικά ο Λέι, ο αξι-

«Μία φλόγα γίνεται όλόκληρο τόν εφιοστικό κορμί του!»

ωματικός που τους είχε συν-
δέψει από την αρχή σ' εκείνη
την αποστολή και χάθηκαν τα
ίχνη του μέσα στην κολασμέ-
νη όμιχλη τής χώρας τών Κια-
ταχθονίων.

Τώρα πιά που ξαναβρήκαν
τον Λέι' όλα είναι εύκολα. 'Ο
άξιωματικός του Λάο γνωρί-
ζει τη γλώσσα τους και μπο-
ρουν νά συνεννοηθούν μαζί
του και νά του εξηγήσουν ό-
λα όσα συμβαίνουν. 'Ο Τάν
δεν νάνει καιρό και μέσα ά-
πό τό μικρόφωνο του λέει ό-
λη τους την ιστορία και ότι
αυτός που έχει τώρα κάτω ά-
πό τις προσαγές του τά τέ-
ρατα εκείνα είναι ο Τάν και
οι τέσσερις γήινοι σύντροφοί
του. 'Ο άξιωματικός του Λάο
μέ τη σειρά του εξηγεί όλα
εκείνα τά πράγματα στους
συντρόφους τής αϊχμαλωσίας
του. Δυνατές ζητωκραυγές ά-
κούγονται από τόν δμιλο τών
χιλιάδων ανθρώπων που πριν
λίγο ήταν αιχμάλωτοι και κα-
ταδικασμένοι μάλλον νά μη
ξαναδούν ποτέ την πατρίδα
και τους δικούς των. Νοιώ-
θουν πώς είναι πιά όριστικοί
σωσμένοι. Τά βλέμματά τους
δεν κυττούν πιά μέ φρίκη
τους Τιτάνες που περπατούν
γύρω τους, μ' αντίθετα τους
παρατηρούν μέ συμπάθεια και
αϊν νά εϊκασί φίλοι, όπως και
είναι πραγματικά άφου τους
προφυλάνε από κάθε κίνδυνο.

Όταν όμως ο Τάν ρωτά
τον Λέι μήπως ξέρει κάτι για
την τύχη του «Σύμπαν Ι», ά-
πογοήτεις περιμένει τους

φίλους μας, ο Λέι δέν έ-
χει ιδέα γι' αυτό που τόν
ρωτούν και άνησυχεί κι' αυ-
τός μαζί τους για την τύχη
του άστρόπλοιου. Τους υπό-
σχεται όμως νά τους ειδοποι-
ήση μόλις φτάσει στη χώρα
του Λάο, γιατί είναι θέβαιο
πώς ο βασιλιάς του θά ξέρη
πολύ περισσότερα πράγματα
για τή μυστηριώδη σιωπή του
«Σύμπαν Ι».

Την ΩΡΑ που
οί πέντε άστρο-
ναύτες περιμέ-
νουν τό μήνυ-
μα του Λέι, ο
Τάν σπουδάζει
τά πραγματι-
κά όπτεροχα
μηχανήματα
που υπάρχουν

μέσα στο βασίλειο του παρά-
φρονος έπιστήμονος που εί-
ναι πιά νεκρός. Κάθε τόσο
θγάζει μικρά έπιφωνήματα
θαυμασμού που άφορούν διά-
φορες καταπληκτικές άνακα-
λύψεις του νεκρού.

— Κυττάξτε έδώ ξεφωνίζει
σέ μιχ στιγμή. Κυττάξτε!

Οί φίλοι του τρέχουν κον-
τά.

—Τί συμβαίνει; ρωτά ο Τζόε
Μάρτιν μέ περιέργεια.

—Ανακάλυψα γιατί δέν μό-
ρσαν ποτέ νά θρούν αυτήν
την πολιτεία μέσα στην όποία
βρισκόμαστε οί άνθρωποι του
Λάο, μ' όλα τά έπιστημονικά
μέσα που διαθέτουν. Καί ού-
τε θά μπορούσαν ποτέ νά την
άνακαλύψουν άν δέν μās έρ-

ριχνε ή μοίρα στά χέρια αὐ-
του τοῦ κακούργου!

— Ποιό εἶναι τὸ μυστικό;
ρωτᾷ ὁ Τζόε μὲ ἀνυπονησία.

— Ἐχει ἕνα καταπληκτικό
μηχάνημα προβολῆς εἰκόνων
πάνω στὸν ἀτμοσφαιρικόν ἀ-
έρα! Εἶναι ἕνα τρομερὸ σὲ
τελειότητα μηχανήμα....

— Καὶ τί κάνει αὐτό;

— Προβάλει πάνω ἀπὸ αὐ-
τὴ τὴν πολιτεία μίαν ἄλλη εἰ-
κόνα. Ἔτσι τὰ ἀεροσκάφη
τοῦ Λάο πού περνοῦσαν ἀπὸ
πάνω της, δὲν μποροῦσαν νὰ
τὴ διακρίνουν. Στὴ θέση της
ἔβλεπαν μιὰ κοιλάδα, γεμάτη
νερά καὶ θράχια!

— Διάβολε! μουρμουρίζει
ὁ πράκτορ τῆς Ἐφ Μπί Ἀϊ
γεμάτος δικαιολογημένη ἐκ-
πληξι. Καὶ ἔστω ὅτι προβάλλει
τὴν εἰκόνα τῆς κοιλάδας
πὺ λές. Πῶς μπορεῖ ὁμως νὰ
εἶναι τόσο φυσική ὥστε νὰ ξε-
γελά ὄλους τοὺς πιλότους πού
περνοῦν ἀπὸ δῶ; Κι' ἂν ἀκό-
μα συμβαίνει αὐτὸ καὶ τοὺς
ξεγελά σ' ἀλήθεια, πῶς τὸ
τε κανεῖς ἀπ' αὐτοὺς δὲν ἀ-
ποφασίζει νὰ προσγειωθῇ σ'
αὐτὴ τὴν ἀγνωστὴ κοιλάδα
μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ τὴν ἐ-
ξερευνήσῃ;

Ὁ Τάν χαμογελά μὲ τὴ
θροχὴ τῶν ἐρωτήσεων τοῦ με
γάλου φίλου του.

— Ὅλα ὅσα ρωτᾶτε κύριε
Μάρτιν, εἶναι πολὺ λογικά,
λέει, μὰ ὅλα ἔχουν καὶ τὴν
ἐξήγησί τους. Πρῶτα - πρῶτα
ἡ κοιλάδα αὐτὴ εἶναι τόσο φυ-
σική ἐπειδὴ δὲν εἶναι φαντα-
στική, ἀλλὰ ὑπαρκτή!

— Ὑπαρκτή, φωνάζει ἡ Ρέ-
να κατάπληκτη. Θές νὰ πῆς
πῶς πάνω ἀπὸ τὰ κεφάλια
μας ὁ γέρος αὐτὸς εἶχε στή-
σει ὀλόκληρη... κοιλάδα;

— Ὅχι βέβαια, ἐξηγεῖ τὸ ὑ-
περκόσμιο ἀγόρι. Ἐχει κά-
νει ὁμως τὸ ἐξῆς: Ἐχει ἐγ-
καταστήσει ἕνα μηχανήμα τη-
λεοπτικῆς λήψεως σ' ἕνα ψη-
λωμα πάνω ἀπὸ τὴν κοιλάδα
αὐτὴ, σὲ τέτοιο σημεῖο δηλα-
δὴ πού νὰ φαίνεται ὀλάκερη.
Ἔτσι ἔχει μέσα στὰ μηχανή-
ματά του τὴν εἰκόνα τῆς κοι-
λάδος αὐτῆς. Μὲ ἄλλα μηχαν-
νήματα τότε, πιδ πολὺπλοκα
καὶ πιδ καταπληκτικά, τὴν ἴ-
δια εἰκόνα πού ἔχει πάρει ἀ-
πὸ ἐκεῖ, τὴν προβάλλει πάνω
ἀπὸ τὴν πόλι αὐτὴ. Ἔτσι τὰ
ἀεροσκάφη πού περνοῦν ἀπὸ
δῶ πάνω βλέπουν μιὰ διδυμὴ
ἀδερφή μιὰς ἄλλης κοιλάδας
πού ὑπάρχει σ' ἕνα ἄλλο μέ-
ρος, ποῖός ξέρει σὲ πόση ἀπό-
μάτια γουρλωμένα ἀπὸ τὸν
θαυμασμό.

Ὁ Τζόε τὸν κυττάζει μὲ τὰ
σταση ἀπὸ δῶ!

— Καὶ ὅσο γιὰ τὴν ἄλλη
παρατήρησί σας, συνεχίζει τὸ
ὑπερκόσμιο ἀγόρι, βλέποντας
σ' ἐτοῦτον ἐδῶ τὸν χάρτη,
μπορῶ νὰ σᾶς ἐξηγήσω γιὰ-
τί κανένα ἀπὸ τὰ ἀεροσκάφη
πού πέρασαν ἀπὸ δῶ πάνω
δὲν τόλμησαν νὰ προσγειω-
θοῦν. Ἡ κοιλάδα αὐτὴ εἶναι
σημειωμένη μὲ τὸ ὄνομα:
ΟΥΡΜΠΙΑ.

— Οὐρμπαι! Ἡ κοιλάδα τοῦ
Τρόμου! μουρμουρίζει ὁ Τζόε
μὲ δέος καθὼς θυμᾶται ξαφνι-

κά τὰ λόγια πού τούς ἔχει πει ὁ Λάο, ὁ βασιλιάς τοῦ Κένεμπ, γι' αὐτὴ τὴ φοβερὴ κοιλάδα πού εἶναι καλύτερα γιὰ ἕναν ἄντρα νὰ πάη μέσα στὴ κόλασι παρά σ' αὐτὴν....

— Ναι! Ἡ Οὐρμπα! λέει κι' ὁ Τάν μὲ θαυμασμό. Ὁ Λάο μᾶς εἶπε φοβερὰ πράματα γιὰ τὰ ἀνατριχιαστικὰ τέρατα πού κατοικοῦν αὐτὴ τὴν κοιλάδα. Κανένα ἀπὸ τὰ πλάσματα τοῦ Κένεμπ δὲν τολμᾷ νὰ ζυγώση κοντὰ τῆς καὶ γι' αὐτὸ ὁ σατανικὸς αὐτὸς δολοφόνος προτίμησε νὰ δώση στὴν πολιτεία του τὴ μορφή αὐτῆς τῆς κοιλάδας...

— Μὰ αὐτὸ εἶναι ἐξωφρενικό! λέει ἡ Ρένα μὲ ἀμφιβολία. Ἐνα ἀεροσκάφος τοῦ Λάο εἶναι ἐξωπλισμένο μὲ τελειότατα ὄργανα. Ὁ πιλότος του θὰ ἔβλεπε ἀμέσως πὼς ἐνῶ ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὰ πόδια του θρίσκεται ἡ κοιλάδα Οὐρμπα τὰ ὄργανά του τοῦ λένε πὼς στὴν πραγματικότητα εἶναι σὲ ἕνα ἄλλο μέρος, μακριὰ ἀπ' αὐτὴν! Μιὰ — δυὸ φορές, τὸ πρᾶγμα θὰ κινῶσε τὴν περιέργεια καὶ θὰ ἀναγκάζονταν νὰ ἐρευνήσουν μὴ νὰ βεβαιωθοῦν τί ἀκριβῶς συμβαίνει....

Ὁ Τάν παραπτήρει εὐχαριστημένος τὴν Ἑλληνοπούλα.

— Ἡ σκέψις σου εἶναι ὑπέροχη! τῆς λέει μὲ σοβαρότητα. Καὶ θάταν σωστὴ. Ἄν δὲν ὑπῆρχε ἐτοῦτο τὸ σατανικὸ μηχανήμα πού κρατᾶω μὲ χέρι μου.

Ὅλοι κυττάζουν περιέργω

τὸ μηχανήμα γιὰ τὸ ὁποῖο τούς μιλά.

— Εἶναι ἕνα θαυμάσιο μηχανήμα! συνεχίζει ὁ Τάν καταλαβαίνοντας τὴν δικαιολογημένη περιέργειά τους. Λέγεται «ἀντιμαγνητικὸς πόλος» — τουλάχιστον στὴν πατρίδα μου τὸν Βιάα, ἐδῶ πιθανὸν νὰ τοῦ δίνουιν ἕλμα ὄνομα. Ἐκπέμπει λαθασμένα μαγνητικὰ κύματα, δυνατώτερα ἀπὸ τὴν μαγνητικὴ ἔλξη τοῦ Βορείου Πόλου τοῦ πλανήτη. Σιγὰ-σιγὰ τὰ ὄργανα ὁποιοδήποτε σκάφους πού περνάει ἀπὸ αὐτὸ τὸ μέρος καὶ ἀπὸ πολὺ μεγάλῃ ἀπόστασι πρὶν φτάση σ' αὐτό, ἀρχίζουν καὶ δείχνουν λαθασμένη κατεύθυνσι στὸν πιλότο. Ἔτσι ἡ θά στρίψη τὸ σκάφος καὶ δὲν θὰ περάση ἀπὸ δῶ ὥστε νὰ μὴ δῆ καθόλου τὴν κοιλάδα ἢ θὰ περάση ἀπὸ πάνω τῆς καὶ ὁ πιλότος θὰ ἔχη ὄλα τὰ στοιχεῖα ὅτι θρίσκεται πάνω ἀπὸ τὴν πραγματικὴν κοιλάδα Οὐρμπα! Ἡ τελειότης τοῦ μηχανήματος αὐτοῦ εἶναι τέτοια ὥστε ἀπομακρυνόμενο τὸ σκάφος, τὰ ὄργανά του ἐπιτρέφουν μεθοδικὰ στὴν ἀρχικὴ τους θέσι καὶ εἶναι ἀδύνατον νὰ καταλάβῃ ὁ πιλότος ὅτι κάποτε δὲν τοῦ ἔδειξαν σωστὰ τὸν Βορρᾶ!

Οἱ πέντε ἀστροναῦτες μένουν ἐκστατικοὶ μὲ τὶς ἀποκαλύψεις τοῦ Τάν. Ὅλοι θαυμάζουν τὴ σατανικότητα τοῦ φοβεροῦ αὐτοῦ μηχανήματος καὶ ταυτόχρονα τὶς ἀπέραντες γνώσεις πού ἔχει αὐτὸ τὸ

παιδί που ή ηλικία του είναι τόσο μικρή ώστε να καταντάνε έξωφρενικές.

Όλοι πηγαίνουν κοντά στη νέα όθνη της τηλεόρασης που έχει ανοίξει ο Τάν και θαυμάζουν την άγρια και μεγαλόπρεπη εικόνα της τρομερής κοιλάδας Ούρμπα που καθρεφτίζεται εκεί μέσα. Και εκείνος που βάζει ξαφνικά μια τρομερή κραυγή και δείχνει με το δάχτυλό του μέσα σ' αυτή την όθνη γουρλώνοντας τα μάτια του και το στόμα του, είναι ο μικρός διαβολάκος ο Τζίτσου. "Όσο για την κραυγή που ξεφωνίζει είναι ή έξηξ:

— Ω, Μάσα! Χίλιοι σατανάδες! Χίλιοι καλικάντζαροι και ζιζάνια; Μάσα, αν μικρός Τζίτσους κάνεις λάθος! Αυτό εκεί είσαι «Σύμπαν Ι»! Τζίτσους κόβεις κεφάλι σου πώς αυτό είσαι!

Οι τέσσερις αστροναύτες πέφτουν με τα μούτρα πάνω στην τηλεόρασι. Δεν έχουν βέβαια απόλυτη εμπιστοσύνη πώς αυτό που λέει ο άραπάκος είναι άπωσδήποτε σωστό, μά δεν αποκλείεται να έχη δη κάτι που δλοι οι άλλοι δεν τό πρόσεξαν καθόλου.

Η όθνη της τηλεόρασης είναι σχετικά μικρή. Η κοιλάδα Ούρμπα φαίνεται μέσα σαν μιά μεγάλη και καθαρότατη φωτογραφία. Τόσο καθαρή όμως που οι κυματισμοί των νερών της — γιατί είναι ολόκληρη σκεπασμένη με νερό και μοιάζει πιδό πολύ με

θάλασσα — διακρίνονται. Ανάμεσα από τα άτέλειωτα νερά ξεμυτίζουν και όρθώνονται προς τον ούρανό, μυτερά θραχια. Καμμιά θλάστησις δεν υπάρχει πουθενά, απ' άκρη σ' άκρη. Μόνο στα νερά που κυματίζουν ανάλαφρα κι' έχουν ένα χρώμα θαθύ και παράξενο και τα θράχια που όρθώνονται σαν άπειληκτικιά σπαθιά προς τον αέρα.

«Λίγο - λίγο, πόντο - πόντο, βυθίζονται στα έγκρατα!...»

Σ' ένα όμως σημείο της ει-
κόνας αυτής, στη δεξιά της
άκρη κάτω - κάτω, εκείνο που
ύψωνει τη μύτη του μεγάλο-
πρεπα προς τὸν οὐρανὸ, δὲν
εἶναι βράχος... Δὲν ἔχει τὸ ἀ-
κανόνιστο σχῆμα τοῦ θράχου.
Εἶναι λειό καὶ λεπταίνει ὅσο
προχωρεῖ ἡ μύτη του πρὸς
τὰ ἔμπροσ. Ὅλοι οἱ ἀστρο-
ναῦτες θεβαιώνονται πῶς εἶ-
ναι τὸ «Σύμπαν Ι».

— Μὰ τὴν πίστι μου! μουρ-
μουρίζει ὁ Τζόε Μάρτιν. Μὰ
τὴν πίστι μου, θαρρῶ πῶς ὁ
σατανᾶς αὐτὸς πού λέγεται
Τζίπσυ, ἔχει ἀπόλυτο δίκιο!

— Δὲν ὑπάρχει καμμιά ἀμφι-
βολία γι' αὐτὸ! λέει καὶ ὁ
Τάν σοβαρά. Γνωρίζω πολὺ
καλὰ τὸ διαστημόπλοιο μας,
ὅπως θέβαια τὸ γνωρίζει καὶ
ὁ καθένας μας. Δὲν μπορεί
νὰ γελιομάστε, ὅσο κι' ἂν φαί-
νεται παράξενο καὶ ἀκαταλό-
γιστο νὰ θρεθῆ τὸ «Σύμ-
παν Ι» σ' ἓνα τέτοιο μέρος.
Ἡ εἰκόνα αὐτὴ πού βλέπομε
εἶναι πραγματική. Ἡ κοιλά-
δα αὐτὴ ὑπάρχει στὸ σημεῖο
ἀκριθῶς πού τὴν σημειώνει ὁ
χάρτης πού ἔχουμε μπροστὰ
μας καὶ τὸ πλανητόπλοιο μας
βρίσκεται μέσα σ' αὐτὴ τὴν
κοιλάδα! Μοιάζει μὲ ὄνειρο
καὶ ὅμως εἶναι πραγματικό-
της. Καὶ δυστυχῶς πολὺ θλι-
θερὴ καὶ ἀνησυχαστικὴ πρα-
γματικότης!...

Ὅλη ἡ συντροφιά στρέφει
τὰ βλέματά της στὸ ὑπερκό-
σμιό ἀγόρι. Ὅλοι ξέρουν πῶς
ποτὲ δὲν λέει λόγια στὰ χρο-

μένα καὶ γιὰ νὰ προκαλέση
ἀνησυχίες.

— Τί εἶναι αὐτὸ πού σὲ κά-
νει νὰ φοβάσαι τόσο πολὺ;
τὸν ρωτᾷ ὁ Τζόε κυττάζον-
τάς τον ἐπίμονα στὰ μάτια.

— Καθὼς βλέπετε, κύριε
Μάρτιν, ἀποκρίνεται τὸ ἀγό-
ρι σοβαρά, τὸ πλανητόπλοιο
μας βρίσκεται στὴν κανονικὴ
του θέσι ἀλλὰ ὄλο τὸ πίσω
μέρος του εἶναι μέσα στὸ
νερό!

— Τὸ βλέπομε ὄλοι αὐτό! ἂ
ποκρίνεται ὁ Τζόε.

— Δυὸ πολὺ δυσάρεστα πρά-
γματα προκύπτουν ἀπὸ αὐτὸ
ἐξακολουθεῖ ὁ Τάν. Πρῶτον,
τὸ «Σύμπαν Ι» δὲν μπορεί νὰ
ἀπογειωθῆ ὅσο βρίσκεται μέ-
σα στὸ νερό. Ὅλο τὸ μέρος
τῶν πυραύλων του εἶναι
βυθισμένο στὸ νερὸ καὶ ἂν κά-
νωμε πῶς ἀνάβωμε τοὺς πυ-
ραύλους θὰ γίνη ἔκρηξις πού
θὰ τινάξῃ ὀλόκληρο τὸ σκά-
φος στὸν ἀέρα.

— Αὐτὸ θὰ μπορούσαμε ἂ
σφαλῶς νὰ τὸ ἀντιμετωπίσω-
με τοῦ θυμίζει ὁ Τζόε. Ὁ
Λάο εἶναι φίλος μας καὶ ὑ-
ποχρεωμένος σὲ μᾶς. Ἀσφα-
λῶς θὰ ἔχη τόσα μέσα πού
θὰ μπορῆ νὰ σηκώσῃ ὀλόκλη-
ρο τὸ σκάφος μας καὶ νὰ τὸ
μεταφέρῃ ἀλλοῦ ἀπ' αὐτὸ τὸ
μέρος.

— Συμφωνῶ, λέει τὸ ὑπερ-
κόσμιό ἀγόρι χωρὶς ἡ ἀνήσυ-
χη ἔκφρασις νὰ φύγῃ ἀπὸ τὸ
πρόσωπό του. Ξεχνάτε ὅμως
τὸ τρομερὸ θάρος πού ἔχει τὸ
«Σύμπαν Ι»! Δὲν μιλῶ γιὰ
τὴν μεταφορὰ του. Μιλῶ γιὰ

τήν ώρα που θα μείνη ακόμα στο σημείο που βρίσκεται, έως τη στιγμή που θα αποφασισθή ή μεταφορά του. Ένα μέρος που είναι σκεπασμένο από νερό, δεν μπορεί να έχει τόσο σκληρό ξόσφος ώστε να αντέξει για πολύ σε ένα τόσο μεγάλο βάρος. Όπωςδήποτε σιγά-σιγά το σκάφος θα βουλιάζει μέσα στον βυθό που θα υποχωρή αναπόφευκτα από το βάρος του. Έτσι θα φτάση ή στιγμή που θα γυρη και θα πέση με αποτέλεσμα να γίνουν ανεπανόρθωτες βλάβες.

— Λες να συμβούν αυτά τα φοβερά πράγματα πριν καταφέρω να φτάσω ως εκεί με τους ανθρώπους του Λάο;

— Είμαι δυστυχώς σχεδόν βέβαιος πως θα συμβούν πιο πριν! αποκρίνεται το υπερκόσμιο αγόρι. Ο Λέι οδηγεί ένα κοπάδι από εξασθενημένους ανθρώπους, σε μια απόστασι που έχω και εσείς, ξεκούραστοι, κάνωμε ξη δρες για να διανύσουμε. Θα κάνουν τουλάχιστον δέκα αυτοί μέχρι να φτάσουν στην κατάστασι που βρίσκονται. Έτσι από τη στιγμή που θα φτάσουν όπου να έτοιμάσουν τα μέσα που χρειάζονται για να σηκώσουν το πλανητόπλοιο και μέχρι να τα μεταφέρουν στην Ούρμπα, θα περάσουν όπωςδήποτε μερικές δρες ακόμα. Ωστόσο φοβάμαι πως το σκάφος δεν μπορεί να μείνη πολύ σε αυτό το σημείο. Ίσως και να

γελιέμαι να είναι φοβερά επικίνδυνο. Έξ άλλου δεν ξέρουμε ποιός το πήγε μέχρι εκεί. Υπάρχει πιθανότης εκείνος που το έκλεψε την πρώτη φορά να είναι ακόμα μέσα και να επιχειρήση να το απογειώση και πάλι έτσι όπως είναι βυθισμένοι οι πύραυλοι του στο νερό. Όλα αυτά τα πιθανά ατυχήματα κάνουν τη θέση του αστροπλοίου μας πολύ κρίσιμη.

Ο Τζόε έχει μάθει πια πολύ καλά τον Τάν. Από το ύψος του καταλαβαίνει πως το υπερκόσμιο αγόρι έχει κιόλας συλλάθει με το μυαλό πως πρέπει να ενεργήσουν μη διατάζει να το πη' επειδή το θεωρεί επικίνδυνο.

— Τι προτείνεις λοιπόν να κάνωμε; τον ρωτά για να τον θγάλη από τη δύσκολη θέσι.

— Θαρρώ πως το πιο συμφέρον είναι να πάω στην Ούρπα! αποκρίνεται αδιάστακτα πια ο Τάν. Θα κάνωμε περιπου τόσες δρες όσες πιθανόν να χρειαστή και ο Λέι για να φτάση στη χώρα του. Άς τον είδοποιήσωμε πως θα πρέπει να μās στείλη το μήνυμα στο μήκος του «Σύμπαν Ι» και ας ξεκινήσωμε. Έτσι θα βρισκόμαστε κοντά στο πλανητόπλοιο μας και ίσως θα μπορέσωμε να βοηθήσωμε αν παρουσιασθή κανένας ξαφνικός κίνδυνος.

— Βρίσκω την ιδέα σου σωστή, με μιχ επιφύλαξι όμως, λέει ο Τζόε σοβαρά. Άνησυχώ με όσα έχω ακούσει από

τόν Λάο για την τρομαχτική αυτή κοιλάδα που την άποκαλούν «κοιλιάδα του Τρόμου» και που κανείς πιλότος δεν τολμά να προσγειωθεί σ' αυτήν, όπως έλεγες και ο ίδιος μόλις προηγουμένως. Θα εί-

ναι πολύ επικίνδυνο αυτό το ταξίδι...

— Άσφαλώς θα είναι επικίνδυνο! παραδέχεται το υπερκόσμιο αγόρι με ειλικρίνεια. Γι' αυτόν τον λόγο πρέπει να πούν όλοι τη γνώμη

Μέ το Ταχυδρομείο

● Όσο πιο πολύ αυξάνει η κυκλοφορία του ΤΑΝ τόσο συχνότερα θα γίνονται τα «δωρεάν σατιρικά τεύχη» του Τζίπου. Διαδίδεται το περιοδικό που όσο κανένα άλλο προσπαθεί να ικανοποιή τους αναγνώστες του. Τα έξοδα για τα ιδιαίτερα αυτά όκτασέλιδα είναι μεγάλα και μόνον η αύξηση της κυκλοφορίας μπορεί να τα καλύψει. Βάλτε τους φίλους σας ν' αγοράζουν τον ΤΑΝ, το καλύτερο ελληνικό-παιδικό περιοδικό.

□ Δ. ΚΑΝΤΗΤΑΖΟΓΛΟΥ Θεσσαλονίκη: Άπαντού με στί άπορίες σου: Μπορείς να ταχυδρομήσεις τα 10 τεύχη σου μαζί με 7 δρχ. (5 για το δέσιμο και 2 ταχυδρομικά) και εμείς θα σου στείλωμε τον τόμο σου. Τα χρήματα θα τα στείλεις σε γραμματόσημα. Όπως γράψαμε κατ' επανάληψη σε κάθε πορτραίτο υπάρχουν όλα τα νομμερα, από το 1 μέχρι το 9. Έτσι δεν είναι καθόλου παράξενο να βρεθούν δυο και περισσότεροι ήρωες με το ίδιο νομ

μερο. □ Διαφημιστικό και τεύχη εστάλησαν, άγνωστώς Α. ΤΣΑΚΩΝΑ — Πειραιεύς: Χαφειτισμός σ' όλα τα παιδιά της ομάδος σας. Την όφειλή σου (δρχ. 2,80) να τη στείλεις όπως λες σε γραμματόσημα — εκτός κι' αν μπορούσες να περάσεις από το γραφείο να σε γνωρίσουμε. □ ΜΙΧ. ΦΙΛΙΠΠΑΙΟΝ, Ρόδου: Καθώς είδες, γράψαμε ήδη στην 34 σελίδα, πόσο κοστίζουν οι συνδρομές. Και βέβαια μπορείτε να παίρνετε σπίτι σας το περιοδικό αν γραφήτε συνδρομητής. Φέιγ-βολάν σου στείλωμε. Εύχαριστούμε. □ Γ. ΣΙΓΓΑΛΑΝ — Πειραιεύς: Τεύχη και φέιγ-βολάν εστάλησαν. Εύχαριστούμε. □ ΣΤ. ΤΣΙΜΟΥΛΑΚΗΝ — Π. Φάληρον: Φέιγ-βολάν εστάλησαν. Σε κάθε τεύχος υπάρχει ο ίδιος ήρωας και όχι διαφορετικοί, όπως από δω κι' εμπρός θα υπάρχει το ίδιο ζών της πινγκοθήκης μας. Σ' ευχαριστούμε. □ Δ. ΩΣΚΑΝ, Πειραιεύς: Τεύχη εστάλησαν. □ Δ. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΝ, Άλεξανδρούπολιν: Σας ευχαριστούμε για τα καλά σας λόγια, κύριε Μιχαηλίδη, καθώς και για τις εύχές σας. Φέιγ-βολάν σας στείλωμε. Ο Τζίπου μας άνθεσε να σας πούμε πως προτιμά να του στέλνετε τίποτε... φαγώσιμα, παρά φιλιά!

Ο ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

τους πριν παρθεῖ ἡ ἀπόφασις!

Μὰ ὅλοι ἔχουν συνηθίσει στὸν κίνδυνο. Ὅλοι εἶναι ἀτρόμητοι καὶ θάζουν πρῶτα τὸ καθήκον καὶ ὕστερα τὴ ζωὴ τους. Ἐχουν ὑποχρέωσι ἀπέναντι στὴ ρουκέτα τους ποὺ κινδυνεύει καὶ πρέπει μὲ κάθε τρόπο νὰ τὴν προφυλάξουν νὰ μὴ πάθῃ κανένα κακό. Ἔτσι, σὲ λίγα λεπτά τῆς ὥρας καὶ μόνο ἔχουν κάνει τὴ σχετικὴ εἰδοποίησι στὸν Λεῖ μέσα ἀπὸ τὰ στόματα τῶν τρομαχτικῶν Τιτάνων ποὺ φρουροῦν τὴν πορεία τῶν ἀπελευθερωθέντων καὶ ἔχουν ξεκινήσει.

Η ΚΟΙΛΑΔΑ ἐτούτῃ ἔχει ἕνα πραγματικὰ τρομαχτικὸ μεγαλεῖο ποὺ διακαίολογεῖ τὸ ὄνομά της. Εἶναι μιὰ ἀπέραντη ἔκτασις — ὅσο παίρνει τὸ μάτι μέχρι τὴν ἄκρη τοῦ ὀρίζοντα

— γεμάτῃ μ' ἕνα θολὸ νερὸ. Οἱ μυτεροὶ θράχοι ποὺ ὑψώνονται πρὸς τὸν οὐρανὸ μοιάζουν σὰν ζωντανὰ τέρατα ποὺ φυλάνε τὴ χώρα αὐτὴ τῆς ἐρημιᾶς καὶ τοῦ θανάτου.

Ἀπὸ πολὺ μακριὰ οἱ ἀστροναῦτες μας βλέπουν τὴν κορυφὴ τοῦ πλανητοπλοίου τους νὰ ξεχωρίζῃ ἀνάμεσα στὰ θράχια αὐτά. Προχωροῦν ὁμως μὲ δυσκολία γιατί εἶ-

ναι ἀναγκασμένοι πολλὲς φορές νὰ μπαίνουν μέχρι τὸ γόνατο καὶ ἀκόμα καὶ μέχρι τὴ μέση στὸ νερὸ. Ὁ Τάν ποὺ τοῦ ἀρέσει νὰ παίρνῃ πάντοτε ὅλες τὶς προφυλάξεις, ἔχει θρεῖ μέσα στὸ ἐργαστήριον τοῦ νεκροῦ δολοφόνου κάτι εἰδικὰ σκάφανδρα ποὺ ἔχουν φορέσει ἀπὸ ἕνα ὁ καθένας τους Ἔτσι δὲν κινδυνεύουν ἀπὸ τὴν περίπτωσι ποὺμποροῦν νὰ θρεθοῦν ξαφνικὰ ὀλόκληροι μέσα στὸ νερὸ, γιατί διαφορετικὰ μὲ τὰ θραεῖα ρούχα τους θὰ κινδύνευαν νὰ μὴ ξαναφανοῦν ποτὲ στὴν ἐπιφάνεια καὶ ὥσπου νὰ τρέξῃ κάποιος ἀπὸ τοὺς ὑπολοίπους νὰ βοηθήσῃ, ὁ τυχερὸς θὰ εἶχε κιάλας πετάξει γιὰ τὸν ἄλλον κόσμον.

Ὅσο ἡ ὥρα περνάει τόσο ζυγώνουν πρὸς τὸ «Σύμπαν Ι», ποὺ φαίνεται σὰν νὰ τοὺς καλωσορίζῃ ἀπὸ μακριὰ. Ὡστόσο ἔχει κιάλας ἀρχίσει νὰ γέρνῃ. Οἱ ἀδερφωμένοι ἀστροναῦτες τὸ βλέπουν μὲ τρομερὴ ἀνησυχία καὶ βιάζονται νὰ φτάσουν κοντά. Τὸ νερὸ ὁμως δὲν τοὺς ἀφίνει νὰ περπατοῦν γρήγορα. Καὶ ξαφνικὰ, ἐκεῖ ποὺ δὲν θέλουν πια παρὰ καμμιά ἑκατοστὴ μέτρο μόνο γιὰ νὰ φτάσουν, γίνεται κάτι τρομερὸ.

Ἔνα ἐφιαλτικὸ τέρας πετάγεται μπροστὰ στὴν Ντάϊνα. Ἔνα τέρας ποὺ μόνον ἡ ἰδιά ἢ κόλασις θὰ μπορούσε νὰ τὸ ξεβράσῃ! Μοιάζει μὲ νερόφιδο, μὰ κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ πῆ τί εἶναι πραγματι-

ΤΟ ΔΩΡΟ ΤΗΣ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗΣ

ΟΔΗΓΙΕΣ

- Μην στέλνετε ένα - ένα τὰ πορτραίτα τῶν ἡρώων μας με τὶς σφραγίδες πὺ ἐχουν τὰ νούμερα. Πρῶτα θὰ συμπληρώσετε ὁλόκληρη τὴ σειρά πὺ θέλετε καὶ ὕστερα θὰ τὰ στείλετε.
 - Πολλοὶ στέλνουν ἀντὶ γιὰ τὰ πορτραίτα τῶν ἡρώων... ὁλόκληρο τὸ περιοδικὸ (!) ἢ τὸν τόμο γιὰ δέσιμο ἐπειδὴ ἔχουν ἀγοράσει τὰ... ἔξη πρῶτα τεύχη τοῦ «ΤΑΝ»!
- ΠΡΟΣΟΧΗ! ΝΑ ΜΗ ΓΙΝΩΝΤΑΙ ΤΕΤΟΙΑ ΛΑΘΗ ΓΙΑΤΙ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΧΑΘΟΥΝ ΤΑ ΤΕΥΧΗ ΣΑΣ ΑΔΙΚΑ.**
- "Ὅσοι θέλουν ἔχουν δικαίωμα νὰ ἀλλάξουν με τοὺς φίλους τους —ἀγανῶστες τοῦ «ΤΑΝ» — πορτραίτα με τὰ νούμερα πὺ τοὺς λείπουν γιὰ νὰ συμπληρώσουν τὴ σειρά τους.
 - "Ὅσοι θέλουν μποροῦν ἐπίσης νὰ ἀγοράσουν διπλὰ τεύχη γιὰ νὰ συμπληρώσουν τὴ «σειρά» τους γρηγορώτερα.

κά. Τὸ πάχος τοῦ γλυστεροῦ κορμιοῦ του εἶναι μεγαλύτερο καὶ ἀπὸ ἐνὸς γέρικου πλάτανου. Τὸ μήκος του θὰ ξεπερνᾷ τὰ σαράντα μέτρα! Τὸ κολασμένο κεφάλι του ὀρθώνεται πάνω ἀπὸ τὴν Ντάινα ἀπειλητικὰ καὶ ἡ ἀπαίσια διχασωτὴ του γλώσσα πετιέται ἀνατριχιαστικὰ ἔξω ἀπὸ τὸ τεράστιο στόμα του στὸ ὀποῖο φιγουράρουν κἀτι μυτερὰ πελώρια δόντια. Ἐχει κἀτι φοβερὰ κατακόκκινα μάτια πὺ τὸ κάνουν νὰ μοιάζει περισσότερο με δράκοντα παρὰ με φίδι.

Ἡ Ντάινα δὲν μπορεῖ νὰ συγκρατήση μιὰ ξέφρενη φωνὴ τρόμου καθὼς βλέπει τὸ τρομερὸ αὐτὸ τέρας τῆς κο-

λάσεως νᾶναι ἔτοιμο νὰ τὴν κατασπαράξη. Ὁ Τζοε πὺ εἶναι ἰὸ μόνος ὀπλισμένος ἀπὸ τοὺς ἀστροναῦτες μας — ἔχει πάρει τὸ παράξενο πιστόλι πὺ ἔπεσε ἀπὸ τὸν σατανικὸ δολοφόνου τὴν ὥρα τῆς πάλης του με τὸν Τάν—τραβάει τὸ παράξενο ὄλο του ἀπὸ τὴ θήκη τῆς μέσης του καὶ στρέφοντας ἐτοιμάζεται νὰ πυροβολήση. (*)

Μὰ τότε συμβαίνει κἀτι ἀκόμα πιὸ ἐξωφρενικὸ καὶ πιὸ παράλογο καὶ πιὸ κολασμένο ἀπ' ὅλα ὅσα ἔχουν συμβεῖ μέχρι τώρα στοὺς πέντε ἀστροναῦτες τῆς Γῆς:

Νοιώθουν ὄλοι κἀτι ἀόρα-

Βλέπε εἰκόνα ἐξωφύλλου

τα, έφιαλτικά χέρια, να τους άρπάζουν άπό τους άστραγάλους και να τους τραβούν προς τή θάθη του Κένεμπ! Δέν βλέπουν τή χέρια αυτών τής φρίκης γιατί είναι κρυμένα μέσα στο νερό. Καταλαβαίνουν όμως πώς δέν μπορούν να άντισταθούν στην άκατανίκητη δύναμή τους. Όλο ένα βουλιάζουν μέσα στον θούρκο που σκεπάζει τήν έπιφάνεια του τρομερού αυτού άστρου με τους χίλιους κινδύνους και τή χίλια τέρατα. Κυττάζουν ο ένας τόν άλλον με ματιές γεμάτες άπόγνωσι σαν να περιμένουν του κάκου βοήθεια ο ένας άπό τόν άλλον.

"Ίσως ο Τάν με τή Ρένα να μπορούσαν να ξεφύγουν άν ήθελαν άπό τή άκατανίκητο αυτό χέρι που τους τραβάει προς τή έγκατα. Μά δέν θέλουν! "Αν τή στιγμή αυτή θαδίζουν όλοι προς τόν θάνατο, πρέπει να θαδίσουν κι αυτοί ένωμένοι, μαζί με τους φίλους των. "Αν όμως κι έκει ακόμα που πηγαίνουν, μέσα στα θάθη του άγνωστου κόσμου, υπάρχει έστω και μια τρελλή έλπίδα σωτηρίας, πρέπει αυτοί να είναι κοντά για να βοηθήσουν τους συντρόφους των. Υπάρχει όμως;

Κανείς δέν τή ξέρει τήν φοβερή αυτή στιγμή. Λίγο-λίγο πόντο - πόντο βυθίζονται στα

έγκατα. Κι' όταν έχουν περάσει πιά μερικά λεπτά άκόμη τή πιά άγωνιώδη λεπτά που πέρασαν ποτέ για τήν ζωή και των πέντε - τότε τίποτε δέν υπάρχει πιά για όλους τους. Τό νερό τους έχει σκεπάσει όλόκληρους και έχει ξεπεράσει πολλούς πόντους ά-

**ΤΑ ΠΡΟΣΕΧΗ ΜΑΣ
ΤΕΥΧΗ :**

- 14. Τό τέρας των έγκάτων.
- 15. Θυσία στη Θεά Τάρα.
- 16. Έπιδρομή στο "Άστρο του Σατανά.
- 17. Στα πλοκάμια τής φρίκης.
- 18. Ο Τζίπου και... ή Μίς Διάστημα!

πάνω άπό τή κεφάλι τους. Μά δέν είναι νερό αυτό που βρίσκονται μέσα στα σπλάχνα του. Είναι ένας μαύρος θούρκος. Χειρότερο κι' άπό θούρκος γιατί τους έμποδίζει να κουνήσουν έστω και στο έλάχιστο τή μέλη τους.

"Ίσως να είναι ο άγνωστος θάνατος που φοβούνται οί πιλότοι που περνούν πάνω άπό τήν Ούρμπα - τήν κοιλάδα του Τρόμου.

ΤΕΛΟΣ

(Έλληνικό κείμενο: ΓΙΩΡΓΟΥ ΓΑΛΗΝΟΥ)

(Άπαγορεύεται ή αναδημοσίευσις)

“ΤΑΝ” ΑΥΤΟΤΕΛΗ ΒΙΒΛΙΑ ΦΑΝ- ΤΑΣΤΙΚΩΝ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΝ

Ο ΥΠΕΡΚΟΣΜΙΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ :

ΕΤΗΣΙΑ	Δρχ. 100
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	» 50
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	» 25

Γραφεία : ΟΔΟΣ ΛΕΚΚΑ ἀριθ. 29 — 4ος ὄροφος.

Ἀριθ. Τεύχους **13**

Διευθύνσεις συμφ. τῷ Νόμῳ : Δ/ντῆς : Ν. ΣΑΡΡΗΣ, Ἄλ. Παπα-
ναστασίου 11. Ἀρχισυντάκτης : Γ. ΜΑΡΜΑΡΙΔΗΣ, Α. Φιλίου 3,

Προϊστάμενος Τυπογραφείου : Σπ. Τελώνης, Ροστοβίου 12

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ — ΕΠΙΤΑΓΑΙ : Ν. Σαρρῆν, ὁδὸς ΛΕΚΚΑ 29
4ος ὄροφος — ΑΘΗΝΑΙ

ἩΔΗ ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ

1. Ὁ Γιὸς τοῦ Μυστηρίου.
2. «Σύμπαν Ι» — Εἰδικὴ Ἀπο-
στολή.
3. Τρόμος ἀπὸ τὸν πλανήτη
ΝΟΒΑ!
4. S.O.S — ἡ Γῆ κινδυνεύει.
5. Φτερωτοὶ Γίγαντες.
6. Τὸ τρομερὸ Μυστικόν.
7. Ἐξώκοσμη Ἀράχνη.
8. Περιπλανώμενος Πλανήτης.
9. Ὁ Νάνος.
10. Ὁ Παγωμένος ΒΑΑ.
11. Ἐναντίον τῶν καταχθονίων.
12. «Σύμπαν Ι» Δὲν ἀπαντᾷ.

ΟΛΑ ΤΑ ΑΝΩΤΕΡΩ ΤΕΥΧΗ ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΜΑΣ
ΜΕ 2 ΔΡΑΧΜΕΣ ΕΚΑΣΤΟΝ. (ΜΕ ΤΟ «ΣΗΜΑ» ΤΟΥ ΤΑΝ 1,30).

ΤΟ ΤΕΡΑΣ

ΤΩΝ

ΕΓΚΑΤΩΝ

● ΜΥΣΤΗΡΙΟ!

● ΤΡΟΜΟΣ!

● ΔΡΑΣΜΕ!

● ΑΓΩΝΙΑ!

● ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ!

● ΦΑΝΤΑΣΙΑ!

● ΜΑΓΕΙΑ

● ΠΑΘΚΗ!

ΣΤΟ ΕΡΧΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ ΤΟΥ «ΤΑΝ»

1-ΚΑΙ ΒΕΒΗΛΑ ΑΠΟ-
ΨΙΩΝΗΚΕ ΕΚΕΙΝΟΣ.
ΜΕΣΑ ΣΕ ΠΙΣΤΑ ΠΕ-
ΠΤΑ ΤΗΣ ΟΡΑΣ ΕΙ-
ΧΑΝ ΦΤΑΞΕΙ. ΟΣΤΡΟΙ
ΠΟΥ ΤΟΣΕΣ ΜΕΡΕΣ
ΕΙΧΕ ΑΠΑΣΧΟΛΗΘΕΙ
ΜΕ ΑΛΛΕΣ ΔΟΥΛΕΙ-
ΕΣ ΔΕΝ ΕΙΧΕ ΠΑΡΑ-
ΚΟΛΟΥΘΗΣΕΙ ΤΗΝ
ΠΡΟΟΔΟ ΤΩΝ ΣΤΑΡ-
ΤΩΝ. ΕΝΘΟΥΣΙΑ-
ΣΤΗΚΕ ΟΤΑΝ ΕΙΔΕ
ΤΗΝ ΠΡΟΟΔΟ

2. ΩΣ ΤΟΣΟ ΟΜΑΝΤΩΝ
ΔΕΝ ΤΟ ΕΙΧΕ ΒΑΛΕΙ
ΚΑΤΩ ΑΚΟΜΑ. Η ΓΕ-
ΜΑΤΗ ΑΠΛΗΣΙΑ ΚΑΡ-
ΔΙΑ ΤΟΥ ΔΕΝ ΜΠΟ-
ΡΟΥΣΕ ΝΑ ΗΣΥΧΑΣΗ.
ΑΛΛΟ ΣΑΤΑΝΙΚΟ
ΣΧΕΔΙΟ ΕΙΧΕ ΚΑΤΑΣ-
ΤΡΕΞΕΙ ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΟΥΣ
ΑΝΤΑΞΙΟΥΣ ΣΥΝΤΡΟ-
ΦΟΥΣ ΤΟΥ. ΤΗ ΣΤΙΣΜΗ
ΕΚΕΙΝΗ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥ-
ΘΟΥΣΕ ΤΟΝ ΣΤΡΟΓΓ
ΚΑΙ ΤΗΝ ΤΙΛΑ.

3. Ο ΚΟΥΜΕ ΗΡΘΕ
ΝΑ ΤΟΥ ΑΝΑΓΓΕΙΛΗ:
·ΟΙ ΕΤΟΙΜΑΣΙΕΣ ΤΕ-
ΛΕΙΩΣΑΝ, ΜΑΝΤΟΚ!
ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΜΑΣ ΑΝ-
ΤΙΛΗΦΘΗ ΚΑΝΕΙΣ
ΕΧΟΜΕ ΓΕΜΙΣΕΙ ΤΗ
ΡΟΥΚΕΤΑ ΜΕ ΟΥΡΑ-
ΝΙΟ. ΠΕΡΙΜΕΝΩ-
ΜΕ ΜΟΝΟ ΤΗ ΔΙΑ-
ΤΑΓΗ ΣΟΥ ΓΙΑ ΝΑ
ΞΕΚΙΝΗΣΩΜΕ.

1 ΜΑ ΟΙ ΑΠΟΙΚΟΙ ΠΗΡΑΝ ΕΙΔΩΣΗ ΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΣΤΙΓΜΗ ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΤΟΥ ΠΡΟΔΟΤΗ ΚΑΙ ΟΡΜΗΣΑΝ ΟΛΟΙ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ.

2. ΤΟΤΕ Ο ΚΑΤΑΧΘΟΝΙΟΣ ΜΑΝΤΟΚ ΟΡΜΗΣΕ ΜΕ ΤΟ ΠΙΣΤΟΛΙ ΤΩΝ ΑΚΤΙΝΩΝ ΕΚΕΙ ΠΟΥ ΗΤΑΝ Ο ΣΤΡΟΓΓΚΑΙ Η ΤΙΔΑ...
-ΨΗΛΑ ΤΑ ΧΕΡΙΑ! ΔΙΣΤΑΞΕ...

3. Ο ΣΤΡΟΓΓ ΑΝΑΓΚΑΣΤΗΚΕ ΝΑ ΥΠΑΚΟΥΣΗ, ΚΑΙ Ο ΜΑΝΤΟΚ ΤΟΝ ΟΔΗΓΗΣΕ ΣΤΟ ΜΕΡΟΣ ΠΟΥ ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΝ Η ΡΟΥΚΕΤΑ ΤΟΥΣ. ΣΤΟ ΙΔΙΟ ΜΕΡΟΣ ΕΙΧΑΝ ΜΑΖΕΥΤΕΙ ΚΙ ΟΛΟΙ ΟΙ ΥΠΟΛΟΙΠΟΙ ΑΠΟΙΚΟΙ.

4. Ο ΜΑΝΤΟΚ ΑΝΕΒΗΚΕ ΠΛΑΝΟΣ Σ' ΕΝΑ ΒΑΘΡΟ ΚΑΙ ΦΩΝΑΞΕ: ΑΚΟΜΑ ΚΑΙ Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΣΑΣ Ο ΣΤΡΟΓΓ ΚΑΤΑΝΑΒΕ ΠΩΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΦΥΓΟΜΕ ΑΠΟ ΩΣ! ΤΩΡΑ ΘΑ ΣΑΣ ΤΟ ΠΗ ΚΑΙ Ο ΙΔΙΟΣ!